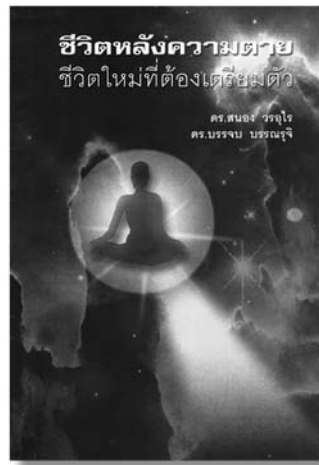

ชีวิตหลังความตาย

ชีวิตใหม่ที่ต้องเตรียมตัว

ดร.สินอง วรอุไร
ดร.บรรจบ บรรณรุจิ

ชีวิตหลังความตาย

ชีวิตใหม่ที่ต้องเตรียมตัว

เสวนาธรรม : ดร.สนอง วรอุไร และ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ

ISBN : 974-93558-2-2

พิมพ์ครั้งแรก : ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์โดย : ชมรมกัลยาณธรรม

๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทร. ๐-๒๓๗๐๒-๗๓๕๓

www.kalayanatam.com

e-mail : achara@kalayanatam.com

ปก-plate : canna graphic โทร. ๐-๑๘๖๖-๕๑๗๐-๑

รูปเล่ม : บริษัท วิธิต่า จำกัด โทร. ๐-๒๕๐๓-๙๒๐๗ กต ๐

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ จำกัด
โทร. ๐-๒๕๕๐-๘๒๗๒-๗

หนังสือนี้มีเจตนาพิมพ์เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจใน
พุทธศาสนาแก่ผู้สนใจใฝ่ธรรมเบื้องต้น และได้พบความสุขจาก
รสพระธรรม ส่วนหนึ่งได้บริจาคไปยังห้องสมุดเรือนจำ,
มหาวิทยาลัย ฯลฯ ทั่วประเทศ

ท่านสามารถร่วมงานเผยแพร่พระพุทธานุภาพโดย
ร่วมบริจาคค่าจัดพิมพ์หนังสือนี้ เพื่อให้ทางชมรมกัลยาณธรรม
ได้มีทุนหมุนเวียนในการแจกหนังสือเป็นธรรมทานต่อไป

ขออานิสงส์แห่งทานบารมีที่ท่านร่วมสร้างนี้ นำสู่ความ
สุขสงบและรุ่งเรืองปัญญาจากพระธรรม เทอญ

คำนำ

จากการได้เข้าร่วมฟังการเสวนาธรรม เรื่อง “ชีวิตหลังความตาย ชีวิตใหม่ที่ต้องเตรียมตัว” ในรายการสดทางอเนกประสงค์สุขภาพ ครั้งที่ ๑๓ ณ บ้านเจ้าพระยา ตามคำเชิญของ อ.จันทน์ทิพย์ ลิ้มทองกุล ในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นั้น

ท่านอาจารย์ดร.สนอง วรอุไร ได้บรรยายถึงความเป็นปราชญ์ของ ผศ.ดร.บรรจบ บรรณรุจิ ซึ่งเป็นวิทยากรร่วมเสวนาธรรมคู่กัน (มีคุณอัญชลีพร กุสุมภ์ เป็นพิธีกร) สารประโยชน์ในแนวทางการดำเนินชีวิตและหลักธรรมที่จะเป็นอยู่โดยไม่ประมาท ที่ท่านทั้งสองได้ร่วมกันถ่ายทอดไว้ ควรได้รับการเผยแพร่ให้สาธุชนทั่วไปได้รับทราบ ซึ่งพวกเราทุกคนเห็นคุณค่าในงานเสวนาธรรมดังกล่าวจึงจัดทำเป็นวีดิทัศน์ และจัดพิมพ์หนังสือเป็นธรรมทาน เพื่อเป็นจารึกธรรมอนุสรณ์ ที่ท่านทั้งสองได้ร่วมกันถ่ายทอดประสบการณ์ทั้งในด้านปฏิบัติ (ดร.สนอง วรอุไร) และในแง่ของหลักธรรมตามพระไตรปิฎก (ผศ.ดร.บรรจบ บรรณรุจิ) ซึ่งต่างเสริมค่ากันและกัน ทำให้เป็นการเสวนาธรรมที่เปี่ยมด้วยสาระและอิมด้วยรสแห่งความรื่นรมย์สนุกสนานอีกด้วย

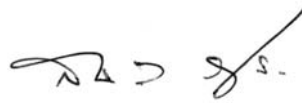
ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งสอง ที่ช่วยตรวจทานต้นฉบับ ขออานิสงส์แห่งมหาทานนี้ จงยังให้สรรพสัตว์ทั้งปวงมีธรรมเป็นสรณะสืบไป トラบนานเท่านานเทอญ

ชมรมกัลยาณธรรม

อนุโมทนาภาค

จากการที่ได้มีโอกาสร่วมเสวนาธรรม กับ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ เรื่อง **“ชีวิตหลังความตาย”** นับว่าเป็นโชคดีของข้าพเจ้า ที่ได้พบและสนทนากับ ผู้ที่รอบรู้ในเรื่องพระพุทธานุชาตนาอย่างดียิ่ง ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน และยังทำให้ความรู้อันมีน้อยนิดของข้าพเจ้าแจ่มชัดยิ่งขึ้น การสนทนาธรรมในวันนั้น ยังประโยชน์ให้เกิดขึ้น กับผู้เข้ารับฟังเป็นอย่างมากอีกด้วย

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ ขอแสดงความชื่นชมในสถานะที่ท่านได้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ และขอถือโอกาสนี้แนะนำว่า หากผู้ใดปรารถนาความรุ่งเรืองในธรรมแล้ว ควรนำตัวเข้าใกล้ ผากตัวเป็นศิษย์หรือสนทนากับบัณฑิต เช่น ดร.บรรจบ บรรณรุจิ นำความรู้ที่ท่านบอกกล่าว ไปปรับปรุงแก้ไขชีวิตที่ผิดพลาด แล้วเติมเต็มสิ่งดีๆ ให้กับชีวิต ท่านจะพบกับความสุข และปลอดภัยตลอดไป

ดร.สนอง วรอุไร

คำอนุโมทนา

ผมได้ยินชื่อเสียง อาจารย์ดร.สนอง วรอุไร มานาน ได้ฟังเทพบรรยายของท่านเป็นครั้งคราวจากผู้ที่เคารพนับถือท่าน และมาครั้งนี้ได้มีโอกาสมาสนทนารวมกับท่านแล้วรู้สึกปีติใจ อาจารย์มีประสบการณ์ภาคปฏิบัติดีมาก และตั้งเจตนาไว้ดีในการที่ปฏิบัติมุ่งขจัดกิเลสเพื่อยุติการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ ขอให้อาจารย์ได้สมปรารถนาเทอญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ)
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติดร.สนอง วรอุไร

ปี พ.ศ.๒๕๐๕ จบปริญญาตรีเกษตรศาสตรบัณฑิต
จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาโรคพืช
ปี พ.ศ.๒๕๑๕ จบปริญญาโทเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต
จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาเชื้อรา
ปี พ.ศ.๒๕๑๘ จบปริญญาเอก สาขาไวรัสวิทยา
จากมหาวิทยาลัยลอนดอน ประเทศอังกฤษ

จากชีวิตที่อยู่ในวงวิชาการ วงการศึกษาโดยเป็นอาจารย์รุ่นบุกเบิก
ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบัณฑิตวิทยาลัย เมื่อจบการศึกษาปริญญา
เอกจากมหาวิทยาลัยลอนดอนกลับมา มีเวลาว่าง เนื่องจากปิดภาคเรียน จึง
ถือโอกาสอุปสมบทและเรียนวิปัสสนากรรมฐานกับพระเทพสิทธิมนูณี (โชดก
ปธ.๙) ที่คณะ ๕ วัดมหาธาตุฯ ท่าพระจันทร์ เพราะต้องการพิสูจน์
สังขารขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาเพียง ๑ เดือนกับอีก ๑๓ วัน ท่านได้รับประสบการณ์ทาง
จิตต่างๆ มากมาย จากการตั้งใจปฏิบัติอย่างมอภกายถวายเป็นพุทธบูชา
ประกอบกับพื้นฐานการเป็นนักวิทยาศาสตร์ ที่ต้องการพิสูจน์ความจริง
ท่านพบว่าไม่มีวิชาใดๆ ในโลกนี้เหนือกว่าวิชาสมถกรรมฐานและวิปัสสนา
กรรมฐาน ท่านได้รับประสบการณ์ที่เรียกว่า “อภิญญา” ต่างๆ มากมาย

หลังจากที่ท่านได้บรรลุธรรม จึงอุทิศชีวิตเพื่อจาริกและเผยแผ่
ธรรมให้ทั้งฆราวาสและพระสงฆ์ และเป็นครูบาอาจารย์ที่มีผู้นับถือศรัทธา
ทั่วประเทศและในต่างแดน

ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษถวายความรู้พระนิสิตปริญญาตรี, โท
ที่มหาวิทยาลัยสงฆ์ (มจร.) และเดินทางเผยแผ่ธรรมทั่วประเทศ

๖ **ชีวิตหลังความตาย... ชีวิตใหม่ที่ต้องเตรียมตัว**

ประวัติ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ

- การศึกษา** ป.ธ. ๙ , พธ.บ. (มหาจุฬาร) , อ.ม. (จุฬาร) , Ph.D. (Magadh)
- งาน** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาบาลี สันสกฤต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ผลงานวิชาการ** เขียนหนังสือและตำราด้านพระพุทธศาสนาหลายเล่ม อาทิ ปฏิจจสมุขปาถ, อลิติมหาสาวก, ภิกษุณี : พุทธสาวิกาครั้งพุทธกาล, พุทธประวัติ : ประสูติ - ตรัสรู้, และไวยากรณ์บาลี ๑-๒

บริการวิชาการ

กรรมการวิชาการในคณะต่างๆ

- กรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์พระไตรปิฎก ราชบัณฑิตยสถาน
- กรรมการจัดทำสารานุกรมศัพท์ศาสนาสาทุก ราชบัณฑิตยสถาน
- กรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์วรรณคดีไทย ราชบัณฑิตยสถาน
- กรรมการจัดทำรายละเอียดสาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- กรรมการที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา

ชีวิตหลังความตาย

ชีวิตใหม่ที่ต้องเตรียมตัว

เสวนาธรรมโดย ดร.สนอง วรอุไร
ดร.บรรจบ บรรณรุจิ
พิธีกร : คุณอัญชลีพร กุสุมภ์

ในงานอุทยานอนุรักษุสสุภาพ ครั้งที่ ๑๓
ในโครงการผู้จัดการสุภาพ
ณ บ้านเจ้าพระยา ถ.พระอาทิตย์
วันอาทิตย์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘
เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น.

อัญชลีพร : สวัสดีค่ะ ท่านผู้ชมทุกท่าน ด้านขวาของดิฉัน คือ ดร.สนอง วรอุไร ส่วนด้านซ้ายคือ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ ค่ะ (เสียงตบมือยาว)

ขอเรียนประวัติสักหน่อย ว่าเป็นใครมาจากไหน ทำไมจึงมาพูดเรื่องชีวิตหลังความตาย อ.ดร.สนอง วรอุไร จบปริญญาเอก ด้านไหนมาคะ

ดร.สนอง : เชื้อไวรัส (ตอบด้วยสีหน้าเฉยๆ)

อัญชลีพร : (หัวเราะ) เชื้อไวรัสนะคะ จากมหาวิทยาลัยลอนดอนนะคะ แล้วตอนนี้มาสนใจเรื่องศาสนาและเรื่องวิทยาศาสตร์ที่พิสูจน์เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ด้วย

ดร.สนอง : คืออย่างนี้ครับ ศึกษาตอนแรกเกี่ยวกับจุลินทรีย์ พอไปอยู่เมืองนอก ไปเรียนรู้สิ่งที่เล็กกว่าจุลินทรีย์คือเชื้อไวรัส พอกลับมาไม่เชื่อเรื่องพุทธศาสนา ไม่เชื่อว่าเทวดามีจริง พอไปพิสูจน์ดูจึงรู้ว่าจริง เพราะเทวดาเล็กกว่าไวรัส (หัวเราะกัน)

อัญชลีพร : พิสูจน์แล้วนะคะ (หัวเราะ) ส่วนด้านนี้คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ ท่านเป็นอาจารย์อยู่ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์และภาคีสมาชิกราชบัณฑิตยศาสตร์จบด็อกเตอร์ด้าน....

ดร.บรรจบ : พุทธศาสนา

อัญชลีพร : แล้วปริญญาตรี ปริญญาโท ด้าน

ดร.บรรจบ : ก็เรียนเรื่องเดียวคือเรื่องพุทธศาสนา (อาจารย์ตอบด้วย
สีหน้าเฉยๆ เสียงคนหัวเราะดัง)

อัญชลีพร : แต่อย่าเพิ่งเชื่อนะคะ อย่าเชื่อเพราะท่านนี่บอกว่าเรียน
จบด้านพุทธศาสนาและอย่าเชื่อเพราะ ดร.สนอง บอก
ว่าจบด้านวิทยาศาสตร์ อย่าเพิ่งเชื่อนะคะ (หัวเราะ)

วันนี้จะพูดเรื่อง **ชีวิตหลังความตาย** **ชีวิตใหม่ที่ต้อง**
เตรียมตัว ดิฉันคำนวณอายุของท่านผู้ฟังในห้องนี้และ
ที่อยู่ข้างนอก หลายปีมากนะคะ เท่าที่ทราบนะ ไม่มีเด็กๆ
ไม่มีวัยรุ่นมาสนใจเรื่องนี้เลย มีแต่ผู้ใหญ่จริงๆ เลย
ที่มาสนใจในเรื่องนี้ ดิฉันขอถามอาจารย์สนองก่อนว่า
ทำไมเราจึงต้องสนใจชีวิตหลังความตาย

ดร.สนอง : เดิมทีผมไม่สนใจหรอก แต่หลังจากที่ไม่เชื่อเรื่องเทวดา
ไม่เชื่อเรื่องชาติหน้าชาติก่อนอะไรที่มันเกิด-ตายนี้ ผม
ไม่ค่อยเชื่อ หลังจากจบจากเมืองนอกมา ก็ไปพิสูจน์
ด้วยการไปปฏิบัติกรรมฐาน ตรงนี้เอง ทำพระจันทร์
วัดมหาธาตุฯ คณะ ๕ ภายในเดือนเดียว ซ.ต.พ.เลยครบ
ทุกอย่างคือโรราบ ความเป็นนักวิทยาศาสตร์ของเรา ถอด
ทิ้งหมดเลยครับ เข้าไม่ถึงวิทยาศาสตร์ทางจิต สูงกว่า
มากเลย เทวดามีจริง ผีข้างถนนมีจริง

อัญชลีพร : เมื่อจบดอกเตอร์ แล้วนะคะ

ดร.สนอง : ใช่ครับ ขนาดจบดอกเตอร์แล้วนะ ทุกอย่างมีจริงหมด
พระไตรปิฎก เป็นของจริงครับท่านอาจารย์ ผมพิสูจน์มา

30 ปี ยังหาข้อผิดพลาดไม่ได้เลย

ดร.บรรจบ : น่าดีใจนะ นักวิทยาศาสตร์พูดอย่างนี้ได้ ส่วนมากจะพูดตรงกันข้าม หรือไม่ก็บอกว่ายังไม่ได้ศึกษา แต่อาจารย์สนอง ท่านเป็นนักวิทยาศาสตร์ท่านพูดอย่างนี้แล้ว เป็นการช่วยพุทธศาสนาได้มากทีเดียวครับ

อัญชลีพร : อาจารย์คะอาจารย์เรียนวิทยาศาสตร์มาดีๆ นะคะ อาจารย์บวชตอนอายุเท่าไรคะ ตอนนั้น

ดร.สนอง : สามสิบห้าแล้วมั้ง ตอนนั้น

อัญชลีพร : บวชตามประเพณี หรือคะ

ดร.สนอง : ไม่ใช่บวชตามประเพณี บวชหลังจากที่จบการศึกษามาแล้ว พอตีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เปิดสอนมิถุนายน ผมกลับมาปลายเดือนมีนาคม ยังพอมีเวลา ก่อนจะสอนก็ไปพัฒนาตัวเอง ไปพิสูจน์ว่าศาสนาพุทธมันจริงไหม ตอนนั้นเรารู้วิทยาศาสตร์เต็มตัวเลยนะ

อัญชลีพร : ตอนนั้นยังไม่ได้สนใจศาสนา เพียงแต่.....

ดร.สนอง : ไม่ได้สนใจจริงจัง เพียงแต่เราเรียนวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นเหตุเป็นผล วิทยาศาสตร์มีคำถามว่าทำไม ทำไมทำไม อยู่เรื่อยเลย ก็ต้องหาคำตอบ ที่นี้เทวดามีจริง ซาติน้ำชาติหลังมีจริงผมไม่เชื่อครับ ผมจึงไปพิสูจน์...

อัญชลีพร : ไปพิสูจน์ หลังจากจบดอกเตอร์แล้ว

ดร.สนอง : ใช่ครับ ที่วัดมหาธาตุฯ ทำพระจันทร์ สามสิบวันเต็ม

อัญชลีพร : พิสูจน์นี้ ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์พิสูจน์หรือคะ

ดร.สนอง : ไม่ใช่ ไม่ใช่ ผมใช้วิธีการทางศาสนาภาคปฏิบัติ แล้วก็ใช้เหตุใช้ผลทางวิทยาศาสตร์ประกอบกัน ในที่สุดตอนที่เราดูจุลินทรีย์ใช้แสงสว่าง ความถี่คลื่นใหญ่ ตกกระทบตัวจุลินทรีย์ ก็สะท้อนให้เห็นได้ แต่พอไปศึกษาไวรัสเอาแสงพวกนี้ คลื่นใหญ่นี้ไปส่องตัวไวรัสมองไม่เห็นเพราะแสงมันเลยหมด ต้องไปหาพลังงานที่ละเอียดพลังงานจากคลื่นอิเล็กตรอนกระทบไวรัส ออกมาแล้วเราเห็นตัวไวรัส พอกลับมาที่คณะ ๕ วัดมหาธาตุฯ พัฒนาจิตซึ่งเป็นพลังงานละเอียดที่สุด พอความถี่คลื่นจิตคงที่ได้บีบ อ้าว! เทวดามีจริง มีจริงครับ เหมือนเรดาร์ส่องเครื่องบิน พอเครื่องบินเข้ามาในข่ายบีบมันก็เห็น เทวดาต้องใช้จิตสัมผัส ซึ่งเป็นพลังงานละเอียดที่สุด จึงเห็นเทวดา

อัญชลีพร : เทวดาคือพลังงาน

ดร.สนอง : ไม่ใช่ครับ เทวดาเหมือนเรานี้แหละ เพียงแต่รูปร่างละเอียดกว่า ขอโทษนะ คุณสวยไม่เทียบเทวดา ตั้งแต่ผมไปเห็นเทวดานะ นางงามทั้งหลาย ทั้งจักรวาล ทั้งโลก ถ้าผมเป็นกรรมการนะตัดสินตกหมดเลย (คนหัวเราะ)

อัญชลีพร : เทวดานี้ผู้ชายหรือผู้หญิงคะ

ดร.สนอง : ที่ไปเห็นนั้นเป็นเทวดาผู้ชาย ผู้หญิงก็มี

อัญชลีพร : หล่อ... (ทำเสียงหล่อมาก)

ดร.สนอง : โอ้โฮ! สุดยอดเลย ผิวนี้ไม่มีตำหนิ เนื้อนุ่มชุ่มเยียบ เหมือนกระสอบใส่ข้าวสารหรือกระสอบป่าน เนื้อเทวดา เหมือนผ้าแพรที่เขาถวายฮ่องเต้ โอ้โฮ! คุณเห็นแล้วลึ้มเลย ขนาดเจ้าชายนันทะ น้องของเจ้าชายสิทธัตถะ ไปเห็นนางฟ้าในชั้นดาวดึงส์ ลืมภรรยาที่แต่งงานกันวันแรกแล้วยังไม่ได้อยู่ด้วยกัน ลึ้มเลยครับ

อัญชลีพร : อาจารย์เห็นมาแล้ว (หัวเราะ)

ดร.สนอง : นี่เรื่องจริงครับ เป็นการสัมผัสด้วยจิต เหมือนเครื่องบินบินมาร้อยกิโลเมตร ตามองไม่เห็นแต่ทำไมเรดาร์มันเห็นล่ะ ส่งคลื่นออกไปอะไรมาบ้าง สะท้อนมา ก็รับได้นิ่งในห้องนี้จนความถี่คลื่นจิตให้คงที่นะ ทำความถี่ให้คงที่นะ เดี่ยวเถอะครับ ตรรกษาดานันได้ต้นไม้จะเห็นนั่งกันเต็มเลย หน้าศาลอาญานั่น โคนต้นไม้ต้นนั้น นั่งกันเต็มเลยครับ จิตที่นิ่ง ความถี่ที่ เดี่ยวคุณจะเห็นนี่หลักวิทยาศาสตร์ แต่ด้วยตานี้มองไม่เห็น มันเป็นเมตต้าฟิสิกส์ ไม่ใช่ฟิสิกส์ที่เราศึกษา

อัญชลีพร : ฉะนั้นคือ เจอได้ ทั้งผี ทั้งเทวดา

ดร.สนอง : เจอได้ ในห้องนี้ทำได้ทุกคน ถ้าทำเงื่อนไขให้ตรง เห็นรูปนามละเอียดได้หมด

อัญชลีพร : ขอมาท่านี่ก่อนนะคะ อาจารย์บรรจบคะ ในพุทธศาสนาในพระไตรปิฎก เขียนเรื่องนี้ไว้ไหมคะ

ดร.บรรจบ : เยอะเลยครับ พุทธกิจของพระพุทธรเจ้า ตอนที่ยังคืน

แก้ปัญหาเทวดา ตอบคำถามเทวดา เป็นพุทธกิจประจำวัน ซึ่งมีทั้งหมด ๕ ข้อ

เข้ามีตตรวจดูสัตว์โลก ตอนเช้าบิณฑบาต ตอนเย็นแสดงธรรมโปรดประชาชน พลบค่ำสอนพระ พอถึงเที่ยงคืน แก้ปัญหาเทวดา เพราะเทวดาจะมาเฝ้าตอนเที่ยงคืน ถามว่าเทวดาทำไมต้องมาตอนเที่ยงคืน เพราะกลางวันมนุษย์เยอะ และข้อสำคัญ อาจารย์สนองคงตอบได้ดี เรื่องการสะท้อนแสงของร่างกาย เพราะว่าแสงของโลกมนุษย์อาจจะแผดกล้าเกินไป

ที่ผมพูดอย่างนี้ไม่ใช่โม้แน่ะ ที่อังกฤษนะ เขามีการจัดทัวร์ไปพบผีที่ปราสาทเก่าการทัวร์ประสบความสำเร็จมาก เพราะมีคนไปเยอะ คนอังกฤษนี่ การพิสูจน์เรื่องพวกนี้เขาเก่งมาก ทั้งที่ผมไม่ใช่นักวิทยาศาสตร์ แต่ผมอ่านเรื่องพวกนี้ผมสนใจ มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ทัวร์ล้มเหลว เพราะไปแล้วไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากพวกผีและเทวดาไม่ยอมมาปรากฏตัว (เสียงคนหัวเราะ) เขาจึงศึกษาต่อไปว่า ทำไมเทวดาจึงไม่มาปรากฏตัว ปรากฏว่าหนักกับคลื่นมือถือมือถือ (หัวเราะกันดัง) คลื่นนี้อาจทำให้พวกนี้บาดเจ็บได้

ดร.สนอง : บาดเจ็บแน่นอน จากคลื่นจิตที่สกรปรก (กิเลส) ของมนุษย์

ดร.บรรจบ : เรื่องความสามารถที่คนจะพบกับเทวดา พระพุทธเจ้านี้ท่านเป็นเรื่องราวธรรมดามาก สมัยก่อนมีบันทึกไว้ เป็น

เรื่องธรรมดา แม้กระทั่งในยุคประวัติศาสตร์ของเรานี้ สมัยสุโขทัย ยุคยา การพบปะกับเทวดาเป็นเรื่องธรรมดา มายุคนี้ที่พบยาก เพราะสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป ไม่เอื้ออำนวยให้เทวดามาปรากฏ คลื่นมันเยอะ ถ้าเรามีป่าไม้ เยอะๆ คงปรากฏตัวกันเป็นว่าเล่นเลย พระที่ท่าน ปฏิบัติแล้วไปอยู่ป่า ท่านจึงพบเทวดาง่าย เพราะ สิ่งแวดล้อมมันให้ สภาพจิตท่านถึง อย่างพวกเราก็อาจ จะพบได้ ในจังหวะที่เปลือยตัว หรือจังหวะสะลึมสะลือ อาจเห็นได้

ผมขอยกตัวอย่าง ผมเคยพาภรรยาไปที่หนึ่ง อ้าว...เลย รู้เลยว่าผมแต่งงานแล้ว (หัวเราะกันดัง)

อัญชลีพร : จริงๆ ถ้าอาจารย์ไม่บอกไม่มีใครคิดเลย

ดร.บรรจบ : (หัวเราะ) ก็เป็นที่โรงแรมแห่งหนึ่ง ที่ถนนราชดำเนิน ตอน ๖ โมงเย็น พอเข้าไปในโรงแรม ไปที่ล็อบบี้ เขาบอก ออกไปข้างนอกเถอะ ผมถามว่าทำไม เขาบอกว่าอึดอัด พอถามว่าอึดอัดเรื่องอะไร เขาบอกว่า ผีเยอะจัง ผมก็ มาหนึ่งคิดว่าทำไมเป็นแบบนี้ เขารู้ด้วยความรู้สึกว่าพวก ที่ไม่ใช่มนุษย์มีเยอะ เราก็พิจารณาด้วยเหตุด้วยผลว่า เอ้อ... จริงนะ ถนนราชดำเนินเป็นถนนของความตาย หลายครั้งหลายหนมาแล้ว ฉะนั้นเรื่องที่ท่านอาจารย์ สอนองพูดเมื่อกี้ที่ว่า หน้าศาลที่รัชดามีผีเยอะ ก็ขอยืนยันด้วยความเชื่อว่า มันเป็นไปได้จริงๆ และเมื่อ

ปีที่แล้ว มีคนขับแท็กซี่คนหนึ่ง เลิกขับแท็กซี่เลย เพราะ
รับผีสาว จากรัชดาฯ ไปวัดเสมียนนารี.. ผมชนลูกเลยนี่
ผีสาวสองตัวนี้อะลวาทหนัก ไปเจอแท็กซี่คันไหน
ก็บอกให้ไปส่งวัดเสมียนนารี อลวาทมานานแล้ว
มาเจอแท็กซี่คันนี้ ที่แกเลิกขับเพราะรับผีสองตัวมาจาก
รัชดาไปส่งวัดเสมียนนารี พอไปถึงที่ข้ามสะพานรถไฟ
ปรากฏว่ารถไฟมา แกก็จอดรถ หันมาอีกที อ้าว! ไ้
สองตัวนั้นออกไปเดินอยู่ข้างนอกแล้ว ไปได้อย่างไร พอ
มานึกถึงชาวผีสองตัวเรียกแท็กซี่ไปวัดเสมียนนารี แก
รู้ว่าใช่แล้วโดนผีหลอกเข้าแล้ว แกเลยเลิกขับแท็กซี่เลย

ดร.สนอง : รู้สึกว่าจะลงหนังสือพิมพ์ด้วยนะอาจารย์ เดี่ยวผมขอ
ยืนยันอาจารย์นิดได้ไหม คือที่อาจารย์พูดเมื่อกี้จะถูก
ถ้ามีป่าไม้เยอะๆ นะ เทวดาจะเข้ามาใกล้ อันนี้ผมยืนยัน
คืออย่างนี้ ผมไปทำงานถวายพระเจ้าอยู่หัว ที่ปางมะผ้า
จ.แม่ฮ่องสอน ตอนนั้นที่นั่นมีต้นไม้ใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง เขา
มีศาลเจ้าที่อยู่โคนต้นไม้ มีรุกขเทวดา ปรากฏว่าตอนที่
เราไปกันหลายๆ คนนะ แกไม่ออกมาซักที คืนนั้นผม
จำเป็นต้องไปนอนคนเดียวที่นั่น เป็นสำนักงานบ้านไม้
ติดกับต้นไม้ นั้น ผมนอนที่สำนักงาน เทวดาออกมาสาม
ทุ่มครึ่งมากคุยกับผม

อัญชลีพร : อาจารย์ทำอะไรคะ

ดร.สนอง : ไม่ครับ คุณก็เหมือนธรรมดาแหละแต่ไม่ได้คุยด้วยปาก

อัญชลีพร : อาจารย์นั่งสมาธิอยู่หรือคะ

ดร.สนอง : ผมกำลังนอน พอดีตสงบ คลื่นจิตคงที่ตรงกับคลื่นจิตของท่าน ท่านก็มาเลย คุยธรรมะกัน ผมสอนธรรมะให้เทวดา

อัญชลีพร : อาจารย์ฝันหรือคะ

ดร.สนอง : ไม่ฝันครับ ฝันนี้จิตกึ่งตกกว้างค์ ผมไม่ได้หลับ ปกติผมนอนน้อย ทุกวันนี้ก็นอนน้อย จะสงบเงียบ ใครๆ นึกว่าหลับ ถ้าขโมยมาหูรั้วทุกที่ เราจะเงิบพอคลื่นจิตตีบับแกจะมา มานั่งคุยธรรมะกัน พอคุยเสร็จแล้วแกก็ลาออกไป แล้วมาบรรเลงมโหรีให้ผมฟัง นั่นผมไปคนเดียววะ แต่ถ้าไปหลายคนไม่มา อาจจะเป็นเพราะว่าเหม็นมนุษย์ผู้ทุศีลหรือเปล่านั้นก็ไม่ทราบ

อัญชลีพร : แสดงว่า เทวดาจะมาให้ใครเห็นหรือไม่ให้ใครเห็นก็พูดง่ายๆ ว่าอยู่ที่คนๆ นั้น บุญถึงหรือเปล่า

ดร.สนอง : ไม่ใช่บุญหรอก อาจเป็นเพราะว่าคลื่นจิตของเราไปตรงกับมิติของเทวดา น่าจะถูกต้องกว่า

อัญชลีพร : คลื่นจิตคือว่าคนที่ไม่มีบุญจริงจะพัฒนาจิตใจตัวเองก็ไม่ถึง (ไม่เห็น)

ดร.บรรจบ : ผมจะเล่าให้ฟังนะ ในพระสูตรหนึ่งชื่อติโรกุกุทสูตร พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า คนตายกลับมาบ้านได้ มาอยู่ตามเสาเรือนข้าง มาอยู่ตามทางสี่แยกบ้าน เพื่อมาหาญาติ

โดยเฉพาะในเทศกาลทำบุญ จะมาด้วยความรู้สึกกว่า ญาติ จะอุทิศส่วนกุศลอะไรให้เราบ้าง นี่คือบทสวดซึ่งพระ ท่านตัดทอนมาสวดในงานศพด้วย คือ บทอทานสิเม ที่ ใช้ในงานศพ เพื่อเป็นเครื่องบ่งบอกสิ่งที่พระพุทธรเจ้า ตรัสไว้ ซึ่งตรัสไว้เมื่อตรัสรู้ใหม่ๆ ตอนที่เสด็จโปรด พระเจ้าพิมพิสาร พระเจ้าพิมพิสารคืนแรกหลังจาก ถวายภัตตาหารเพลพระพุทธรเจ้าแล้ว ทรงบรรทมไม่หลับ ได้ยินเสียงร้องและเห็นภาพที่น่าเกลียดน่ากลัวมากรุ่งขึ้น จึงไปทูลถามพระพุทธรเจ้าว่า เป็นเสียงของใครและภาพ ที่น่ากลัวคืออะไร

พระพุทธรเจ้าตรัสตอบว่า นี่แหละคือคนที่เคยเป็นญาติ ของมหาบพิตร เมื่อแสนกัลป์ที่แล้ว คนเหล่านี้ที่ ปัจจุบันเกิดเป็นเปรต เพราะในอดีตชาตินั้นไปขัดขวาง การถวายทานของมหาบพิตร ที่ถวายพระพุทธรเจ้า ปทุมุตตระ คนยุคนั้นจะแบ่งมาเกิดเป็นสองพวก พวก ฝ่ายดี ก็มาเกิดเป็นชฎิลสามพี่น้อง และคนหนึ่งแสน สองหมื่นคนที่มาเฝ้าพระพุทธรเจ้า พวกฝ่ายที่เกเรทั้ง หลายก็มาเกิดเป็นเปรต ทำให้จึงเกิดเป็นเปรต

เรื่องคือพระเจ้าพิมพิสาร ได้รับมอบหมายจากพระเจ้า แผ่นดิน ให้ตั้งโรงทานถวาย พระพุทธรเจ้าสามเดือน พวก กลุ่มที่ไปเกิดเป็นเปรต คือพวกคนงานชั้นล่างๆ ที่นึก อิจฉาพระว่าได้กินอย่างดี ตัวเองไม่ค่อยมีกิน ก็เลยขัด ขวาง แกล้งไม่ให้ถวายทานได้สะดวกบ้าง พอมือของถวาย

ก็เม้มใส่ห่อใส่ถุง กลับบ้านบ้าง ด้วยผลบาปเหล่านี้ ทำให้
ไปเกิดเป็นเปรต ต้องไปเกิดเป็นเปรตยาวนาน เพราะไป
คิดประทุษร้ายผู้มีศีลสูงส่งอย่างพระพุทธรเจ้า เมื่อไป
เกิดเป็นเปรตก็รอส่วนบุญส่วนกุศลจากพระเจ้าพิมพิสาร
ซึ่งชาตินั้นเคยเกิดเป็นขุนคลัง ก็รอว่าอดีตขุนคลังนี้จะ
อุทิศส่วนกุศลให้เมื่อไหร่ ในที่สุดขุนคลังท่านมาเกิด
เป็นพระเจ้าพิมพิสาร แล้วเปรตพวกนี้คอยตามมาตลอด
เมื่อรู้ว่าพระเจ้าพิมพิสารถวายทานแก่พระพุทธรเจ้า ก็
ดีใจมาก มาวังกันเต็มไปหมด แต่ท่านไม่ได้อุทิศส่วน
กุศลให้ พวกนี้จึงมาปรากฏตัวให้เห็น เป็นที่น่าเกลียด
น่ากลัว พระเจ้าพิมพิสารจึงไปทูลให้พระพุทธรเจ้าฟัง
พระพุทธรเจ้าจึงตรัสว่า นั้นขามาขอส่วนบุญ เพราะฉะนั้น
พรุ่งนี้มหาบพิตรถวายทานใหม่ แล้วอุทิศส่วนกุศลให้
เขาเสีย พระเจ้าพิมพิสารจึงทำตาม แล้วอุทิศส่วนกุศลให้
พออุทิศให้ก็มาให้เห็นตัวอ้วนพี แต่ไม่มีผ้าห่ม (เสียง
หัวเราะดัง)

พระเจ้าพิมพิสารจึงถวายผ้าแล้วอุทิศส่วนกุศลให้ใหม่
คราวนี้มาปรากฏอย่างสวยงาม ห่มผ้าเรียบร้อย
พระพุทธรเจ้าท่านจึงบอกว่า ทานที่มหาบพิตรถวายนั้น
สำเร็จแล้ว นี่คือที่มาของบทสวดเกี่ยวกับคนตาย ถ้าเรา
ไม่ได้ยिनตอนนี้ เราก็จะได้ยिनตอนนั้น ตอนที่พระท่าน
สวดให้เราตอนเราตาย (คนหัวเราะ)

ดร.สนอง : อาจารย์ครับ ผมขอให้ข้อคิดนิดเดียว ตอนอยู่ในโลง
คงไม่ได้ยินนะ คนได้ยินคือคนที่ยังไม่ตาย คือคนที่มา
ฟังพระสวดงานศพมากกว่า

ดร.บรรจบ : ผมขอปรึกษาอาจารย์นะครับ คือคนตายนี้ พอตายแล้ว
ร่างกายมันตายจริง แต่กายทิพย์ที่เป็นโอปปาติกะมันมา
มางานศพของตัวเอง

อัญชลีพร : บางทีก็มาเป็นกลิ่น ไซ้ไหมคะ

ดร.บรรจบ : มาเป็นตัวอย่างนี้แหละ ไปชุดนี้ก็มาชุดนี้แหละ

ดร.สนอง : แต่เป็นทิพย์ เรามองด้วยตาเนื้อไม่เห็น

ดร.บรรจบ : เพราะอุปาทานความยึดมั่นยังมีอยู่ เขาจึงมา พอมาแล้ว
ก็อยากให้อัญชารู้ แต่อัญชารู้แต่พี่น้องไม่รู้หรือ ตาเขาไม่เห็น
เพราะเป็นกายทิพย์ คนตายก็จะมานั่งดูงานของตัวเอง
ว่า เอ้อ.. คนนี้มา คนโน้นไม่มา คือเขาอยากบอกให้ใครๆ
รู้ว่าตัวเองมาแล้ว แต่บอกไม่ได้ บางครั้งเลยต้องใช้
สัญลักษณ์หลายอย่าง เช่น เสียง กลิ่น เป็นต้น

อัญชลีพร : จริงไหมคะ ว่าสุนัขจะเห่าจะหอน

ดร.สนอง : ตามันดินนะ จะเล่าให้ฟังเรื่องสุนัขเห่าหอน มีอยู่วันหนึ่ง
ผมนำข้าราชการเข้าค่าย ไปฝึกที่วัดม่อนฤๅษี กิ่งอำเภอ
ดอยหล่อ เลยกรป.กลางไป วันหนึ่งอากาศร้อนเราก็มา
ฝึกกันในศาลา เป็นพวกข้าราชการนะ ไปนอนวัด ๒ คืน
๓ วัน ขณะฝึกตอนบ่ายมีคนโผล่หน้าต่างมา เขา
ต้องการให้อีกคนหนึ่งเห็น คนที่นำพวกข้าราชการมา แต่

เขาไม่ให้ผมเห็น คนนั้นที่เห็นผี ถามผมว่า “อาจารย์ดูที่หน้าต่างซีโครโผล่มานะ” ผมดูอย่างไรก็ไม่เห็น แต่หมามันเห่า ลูกหมาตัวเล็กนิดเดียว ผมเดินอ้อมไปข้างนอก ไปดูข้างหลังศาลา หมามันเห่าตรงศาลเจ้าที่ ที่เขาตั้งไว้ใกล้ๆ ศาลา ผมดูเท่าไร ก็ดูไม่เห็น แต่หมามันเห็นตามันดีกว่าคน เสร็จแล้วผมไปถามแม่บ้านที่นั่นว่า ศาลนี้เป็นของใคร เขาบอกชื่อมา ผมถามว่ารู้จักน้องคนไหนไหม เขาบอกว่ารู้จัก ที่บ้านมีรูปถ่ายโปสเตอร์ ผมขอให้เขาเอามาให้หน่อย พอผมได้รับมาผมก็มาหาคนที่เห็นผีแต่ผมไม่บอกอะไร ถามเขาว่า คุณเคยเห็นคนไหนในรูปไหม เขาบอกคนที่มาโผล่หน้าต่างนั้นไง

ดร.บรรจบ : ที่อาจารย์พูดว่าคนตายแล้วมาปรากฏ แต่ที่เราไม่เห็น เพราะเป็นกายทิพย์ เพราะฉะนั้น เขาก็มีชั้นห่าเหมือนเรา เพราะฉะนั้น ทุกท่านไม่ต้องกลัวตาย ที่ท่านมาวันนี้ ท่านเตรียมตัวแล้วใช่ไหม (คนหัวเราะ)

ดร.สนอง : อาจารย์ครับ ผมเตรียมตัวมาสัปดาห์ที่แล้วนะ

อัญชลีพร : ทั้งสองท่าน ทั้งที่ศึกษามาโดยวิทยาศาสตร์ และโดยพุทธศาสตร์ ต่างเคยสัมผัสต้องบอกว่าเชื่อ ว่าหลังความตายมีคนทั้งเป็นๆ มีคนเป็นผี มีคนเป็นเทวดา และยืนยันได้ด้วยการศึกษา สัมผัส ถ้าสรุปง่ายๆ อย่างนี้ได้ไหมคะ ทำดีก็เป็นเทวดา ทำไม่ดีก็เป็นเปรตเป็นอะไรไป

ดร.สนอง : มันก็ไม่เชิงนะ ทำดีตลอด แต่ถ้าตอนจิตดวงสุดท้าย

ก่อนหลุดจากร่าง เป็นจิตอกุศล ไปเกิดไม่ดีก็ได้นะ

อัญชลีพร : ทำดีมาตลอด แล้วไปเกิดไม่ดีหรือคะ

ดร.บรรจบ : อย่างที่อาจารย์อธิบายเป็นไปได้อีก ทำดีมาตลอด แต่ด้วยสภาพจิตปุณฺณตอนใกล้ตายเกิดเจ็บป่วย สติขาด เพราะทุกข์เวทนาหนักมาก ทำให้จิตตก คนเราเมื่อสติขาด จิตตกสิ่งที่ไม่ดีที่สั่งสมไว้ มันจะออกมา ให้ลองนึกถึงตอนที่ท่านป่วย เวลาท่านป่วย นอนอยู่คนเดียว จิตใจท่านว่าเหวอไหม

อัญชลีพร : ใช่ค่ะ

ดร.สนอง : นั่นละ ถ้าจิตหลุดไปตรงนั้น ก็นำไปเกิดใหม่ไม่ดี

ดร.บรรจบ : เพราะฉะนั้น จึงบอกว่า เวลาที่เราเจ็บป่วย คนที่ใกล้ชิดเรา คือคนที่ให้กำลังใจเราและเราจะประทับใจกับคนๆ นั้นมากที่สุด โดยเฉพาะกับแม่ เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายที่มีลูก อยากให้ลูกประทับใจท่าน เวลาที่ลูกเจ็บป่วยอย่าห่างลูก คอยเช็ดตัวให้ลูกเมื่อลูกตัวร้อน นั่นละจะสร้างความประทับใจในชีวิตลูก อย่างแม่เมื่อลูกเจ็บป่วยขึ้นมาที่ไรก็จะนึกถึงแม่มากกว่าพ่อเพราะแม่ดูแลลูกมากกว่าพ่อ

อัญชลีพร : การระลึกถึงแม่ก็ทำให้ได้บุญบ้าง

ดร.บรรจบ : ก็ได้บ้าง ถ้ามีการพลาดเช่นนี้ (จิตดวงสุดท้ายเป็นอกุศลนำไปเกิดไม่ดี) ไม่ใช่การพลาดที่ถาวร สมมุติว่าคุณทำดีมาตลอด แล้วตอนใกล้ตายจิตติดถึงในสิ่งที่ไม่ดี

คุณจะไปเกิดในที่ไม่ดี แล้วจากนั้นความดีที่คุณสั่งสมไว้ ก็จะได้จังหวะที่จะให้ผล แล้วจากนั้นคุณจะพ้นจากที่ ที่ไม่ดี

อัญชลีพร : แล้วในทางกลับกัน ถ้าตลอดชีวิตทำแต่สิ่งไม่ดีมาตลอด พอตอนใกล้ตายกลับใจ ท่องนะโม ท่อง พุทโธ เอา หัวใจพระไตรปิฎกมาดู แล้วจะเป็นยังไงต่อ

ดร.บรรจบ : ผมขออนุญาตแสดงความเห็นนะ อะไรไม่ถูกต้อง ท่าน อาจารย์สอน คงช่วยแก้ไขให้ผมได้คืออย่างนี้ครับ เรื่อง อย่างนี้เป็นไปได้ เพราะในชีวิตคนเราไม่ได้ทำชั่วอย่างเดียว ก็ทำดีทำชั่วสลับกันอย่างนี้แต่ใครจะทำชั่วมากกว่า นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าแม่จะเคยทำชั่วมาแต่ไปเจอ สิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นให้ความดีที่เคยทำ ก็จะแสดงผล ออกมาได้ เช่นตอนใกล้ตายเหลือบไปเห็นพระพุทธรูป ตั้งอยู่ ใจนึกขึ้นได้ว่าเคยไปปิดทองนี้ พอนึกถึงตรงนั้นมา จิตผ่องใส จิตดับขณะนั้น มีสิทธิ์ไปสวรรค์ได้ แต่อาจ อยู่ในสวรรค์ได้ไม่นาน ในที่สุดกรรมชั่วที่ทำไว้ก็จะกลับมาเป็นกรรมตัดรอน ให้พบชีวิตไม่ดีได้ต่อไป ก็จะวน เวียนอยู่อย่างนี้ เคยมีเรื่องในคัมภีร์ เจ้าศากยวงศ์ หนึ่งเมตาลอดกาล เป็นญาติพระพุทธรเจ้าด้วยซ้ำไป ครั้ง หนึ่งเมาสะเงาะสะเงาะ มานั่งฟังพระพุทธรเจ้าเทศน์จบแล้ว คนอื่นกลับกันหมด แต่องค์นี้ไม่กลับ (คนหัวเราะกัน)

อัญชลีพร : (หัวเราะ) ลูกไม่ไหวหรือคะ

ดร.บรรจบ : ตาย.. ตายอยู่ใกล้ธรรมาสน์เลย พระพุทธเจ้าถามทุกคนว่า ลองทายซิว่าเขาไปเกิดที่ไหน ทุกคนตอบว่าตกนรก เพราะในชีวิตไม่เห็นเคยทำดีเลย เมตตลอด พระพุทธเจ้าบอกว่า ไปเกิดอยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เพราะก่อนตายนั้นได้บรรลุปะเป็นพระโสดาบัน ถามว่าใครสอน.. พระพุทธเจ้าสอน แต่พวกเราอย่าเสีงนะ อย่าเสีงนะครับ ไม่ใช่กินเหล้าเมตตลอด หวังจะมาฟังธรรมตอนนาคสุดท้าย อย่าเสีงนะครับ เดี่ยวอาจารย์สนองจะตามไปช่วยไม่ทัน (หัวเราะกันดัง)

ดร.สนอง : ผมขอเสริมอาจารย์นิดเดียว หลายปีมาแล้วตอนที่หลวงปู่ธรรมชัยยังมีชีวิตอยู่ ผมไปวัดท่านบ่อยมีอยู่วันหนึ่งท่านเล่าให้ผมฟังว่า ในหมู่บ้านมีผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้หญิงรักษาศีลห้ามาตลอดชีวิต ไปพลาดวันเดียว ขณะลงไปอาบน้ำที่ริมคลอง ขณะกำลังถูตัวไปลูบเอาลูกกั๋งตัวเล็กๆ ตาย จิตมันฝังตรงนั้น ทั้งที่ตัวเองทำดีมาตลอด อีกคนเป็นผู้ชาย มีอาชีพเป็นนายพรานเข้าป่าล่าสัตว์ ทางที่เดินออกป่าต้องผ่านกุฎิพระ มีอยู่วันหนึ่งพระท่านคงหวังดี ท่านบอกว่าไปป่าคราวนี้ เอาหวายมาทำราวตากสบงจิวรสักม้วนนะ นายพรานรู้ว่าไม่ได้สัตว์แน่เลยถ้าพระทักอย่างนี้ โกรธพระ ไม่เอามาถวาย วันนั้นไม่ได้สัตว์อีกครั้งสองครั้งก็ไม่ได้สัตว์ จนภรรยาสงสัยจึงถามว่าทำไมไม่ได้สัตว์เพราะอะไรแน่ เมื่อนายพรานเล่าว่าพระสั่งให้เอาหวายมาถวาย ภรรยาจึงเตรียมอาหาร

ให้นายพรานเข้าป่า แล้วสั่งไว้เลยว่าไปวันนี้ ไม่ต้องไป
ล่าสัตว์ ไปเอาหอยมาอย่างเดียว มาถวายพระ สามี่เชื่อ
พอกลับมาก็เอาหอยสะพายบ่าชดเป็นวงๆ มา ผ่านกุฏิ
พระก็ตะโกนว่า เอ้า .. หอยมาแล้ว แกวางแล้วเตะวง
หอยหมูนกลิ้งเข้าไปใต้กุฏิ พระโผล่หน้าต่างมา ยถา..
วารี วหา ... ฯลฯ ให้พร พรานไม่ฟังเดินหนี พระยิง
ตะโกนดังๆ พอจบ นายพรานสาธุดังลั่นเลย

อัญชลีพร : รับด้วย

ดร.สนอง : รับด้วย .. ประชด .. ประชด ปราบกว่าหิ้งคู่ตายไปใน
เวลาใกล้กัน ไปถึงพญายมก็ตัดสิน ถามผู้หญิงว่า ตอน
เป็นมนุษย์ทำความดีอะไรบ้าง ดิฉันทำความดีด้วยการ
รักษาศีลตลอดชีวิต เสียอย่างเดียววันนั้นไปอาบน้ำ มี
บิณฑุกุ้งตาย เอ้า .. ลงไปนรก

แล้วถามผู้ชาย อยู่เป็นมนุษย์ทำความดีอะไรบ้าง .. อ้อ เอา
หอยมาถวายพระทำราวตากสบงจิวร เอ้า.. ไปสวรรค์
ผู้หญิงบอกว่าไม่ยุติธรรม นี่เป็นเพราะตอนจิตดวง
สุดท้ายระลึกได้สำคัญมาก ด้วยเหตุนี้คนที่เมาเหล้า ถ้า
จะได้ อย่างนี้คงยาก อาจารย์พูดถึงพระเมาเหล้า มี
ตัวอย่างพระเมาเหล้าที่ได้ดี ท่านสาธิตะไรครับ เมา
นอนกองขยะเลยครับ ทำให้พระพุทเจ้าบัญญัติสุรา
เมรยะ ฯลฯ ในที่สุด ท่านสำนักผิดว่าเป็นต้นเหตุคือ
บัญญัติข้อสุราเมรยะ..... ฯลฯ ตั้งแต่นั้นมาเลิกเมา
พิจารณาธรรมเข้าเป็นอรหันต์เลย

ดร.บรรจบ : ที่เมามีเหตุมาอย่างนี้ครับ ท่านเคยได้ฤทธิ์มาก่อน แสดงฤทธิ์ได้ มีพญานาคมาอาละวาดที่ท่าเรือ คอยทำร้ายคน ชาวบ้านไม่ทราบจะแก้ปัญหาอย่างไร ท่านเป็นคนพื้นนั้น ท่านจึงไปนั่งเข้าฌาน เตโชกลืน ฟนพิษไฟใส่ขนาด นาคก็ฟนพิษไฟสู้ แต่ไฟของท่านแรงกว่า พญานาคสู้ไม่ไหว ในที่สุดพญานาคแพ้ พอแพ้แล้วพญานาคจึงเลิกทำร้ายคน ชาวบ้านเห็นว่าท่านเป็นวีรบุรุษเป็นฮีโร่ สมัยก่อน เมื่อวีรบุรุษ กลับมาเขาจะต้อนรับด้วยการให้ดื่มเหล้า ทุกบ้านตอนเช้าเมื่อท่านเดินบิณฑบาตทุกคนรู้ว่าท่านคือฮีโร่ เตรียมเหล้าไว้ทุกบ้านเลย พอท่านบิณฑบาตก็บอก เอ้า ท่านอย่าเพิ่งไป นิมนต์ท่านดื่มน้ำช้ำขานก่อน ช้ำขานคือน้ำดื่มฉลองช้ำขนะ ตอนนั้นพระพุทเจ้ายังไม่ห้ามพระดื่มเหล้า ท่านลองคิดดูเถิด ไปบ้านไหนก็ต้องดื่ม ในที่สุดสู้ไม่ไหว เมาเลยนอนข้างกองขยะ พระอื่นมาเห็นเข้า อู๋ย ... นี่พระสาละนะนี้ เลยช่วยกันห้ามเข้าวัด พอตื่นมาท่านสลัดใจมาก พระพุทเจ้าประทับนั่งอยู่ มีพระสงฆ์ประชุมพร้อมอยู่ด้วย พระพุทเจ้าท่านจึงบัญญัติ ว่าต่อไปนี้ห้ามพระดื่มเหล้านะ ท่านจึงเสียใจมาก อย่างที่อาจารย์พูดเมื่อกี้ คือท่านสำนึกว่าเรานี้ขนาดได้ฤทธิ์ ได้ฌาน ยังมาเสียเพราะเหล้า จากนั้นท่านจึงเข้าป่าตั้งใจปฏิบัติ จนได้บรรลุอรหัตผล ท่านยังโชคดีนะอาจารย์นะ

ดร.สนอง : โชคดีครับ แต่ผมถามนิดว่าในยุคนี้โชคดีมีไหมครับ (หัวเราะกัน)

อัญชลีพร : นี่คือตัวอย่าง ว่าทำอะไรจึงได้เป็นหวัด ทำอย่างไร จึงเป็นปรตนะคะ

ดร.สนอง : ไม่ครับ ที่เล่าให้ฟัง เป็นหวัดแบบนี้มีน้อยราย แต่ถ้าอยากเป็นหวัดแท้ๆ นางฟ้าแท้ๆ ต้องรักษาดีทำให้บริสุทธิ์ ให้ท่านเสมอๆ ตายแล้วไปเป็นหวัด คุณอัญชลีพรอยากเป็นนางฟ้าใหม่ งามกว่านี้ละ

อัญชลีพร : เป็นหวัดดีตรงไหนละคะ

ดร.สนอง : อ้าว มนุษย์มีคนเดียวคน เขาเริ่มตำหนิกันแล้วนะ เป็นหวัดนี้ มีนางฟ้าล้อมรอบไม่รู้เท่าไร

ดร.บรรจบ : คุณเข้าใจใหม่ ที่อาจารย์บอกว่ามีคนเดียวคนคืออะไร

ดร.สนอง : ก็เมื่อน้อย เมียหลงใหล มีก็จะมีอะไรอย่างนี้ ถูกตำหนิแล้วใช้ใหม่ โอ้โฮ นางฟ้าเป็นพันเป็นหมื่น เป็นบริวาร

อัญชลีพร : ดีใช่ไหมคะ เป็นหวัด เป็นอย่างนั้นทั้งปีทั้งชาติ ไม่ไปเป็นอย่างอื่นหรือคะ

ดร.สนอง : (ถอนใจ) เฮ้อ... น่าจะเบื่อนะ เพราะหวัดก็มีกามสุขเหมือนเรา แต่เขาละเอียดประณีตกว่าเท่านั้นเอง การเสพของเขาละเอียดปราณีต แต่มันมีโทษ เหมือนที่มนุษย์เสพกามสุขนี้แหละ ดูหนังฟังเพลง มีโทษทั้งนั้น บัตรดูคอนเสิร์ต กีฬา ดูมดุม

อัญชลีพร : ดิฉันจ่ายไปพันกว่าบาท ลดสิบเปอร์เซ็นต์

ดร.สนอง : แพงนะ มาฟังธรรมะ ไม่เสียเงินเลยสักแดง

อัญชลีพร : เทวดาทำอะไรบ้างสนทนารธรรม บรรเลงมโหรี

ดร.สนอง : ก็มีฟังธรรมเหมือนเรา

อัญชลีพร : มีครอบครัวไหมคะ

ดร.สนอง : เทวดามีครอบครัวก็มีเช่นพวกรุกขเทวดา ภูมิเทวดา ฯลฯ

อัญชลีพร : แล้วงานประจำงานหลักคืออะไรคะ

ดร.สนอง : งานประจำคือ ถ้าเป็นอากาศเทวดา ก็เที่ยวไปโน่นเที่ยวไปนี่ไปเรื่อยๆ (คนหัวเราะ) เขาสบาย ไม่ต้องทำงานอย่างเรา (หัวเราะ)

อัญชลีพร : ถ้าเป็นรุกขเทวดา ก็ดูต้นไม้ดูป่าไม้ไป

ดร.สนอง : แต่เขามีรุกขธรรมนะ เขาจึงไม่กล้าทำร้ายคนที่ตัดต้นไม้กลัวลงนรก นี่คือ ข้อเสียล่ะ

อัญชลีพร : เทวดากับนางฟ้า เป็นสามีภรรยาหรือเปล่านั้น

ดร.สนอง : เรียกว่านั้นคงไม่ถูกมั้ง เขาเรียกบาทบริจาริกา

ดร.บรรจบ : คือ... รอให้ผมไปก่อนไหม (หัวเราะ) คือตามคัมภีร์นะครับ ที่อาจารย์พูดว่าเทวดาองค์หนึ่งจะมีนางฟ้าถึงห้าร้อยนะครับ

อัญชลีพร : โอ้โฮ! ทำไมสตรีเพศไปเป็นนางฟ้าถึงลำบากอย่างนี้ ต้องไปดูแลเทวดาอีก

ดร.บรรจบ : คือเราต้องยอมรับว่าในสังคมนี้ มีชายเป็นผู้นำ

อัญชลีพร : แม่กระทั่งอยู่บนสวรรค์

ดร.บรรจบ : คือในสังคมโบราณ ผู้ชายจะมีภรรยาหลายคน ลองคิดถึงสังคมจะเป็นสังคมที่ครบส่วนมาก ผู้หญิงย่อมต้องการการคุ้มครอง จึงต้องไปพึ่งผู้ชาย ตอนนั้นผมดูสารคดีแม่กระทิงสัตว์ป่า มาป่าฝูงหนึ่ง จะมีตัวผู้อยู่ตัวหนึ่ง นอกนั้นเป็นตัวเมียหมด เวลาที่ศัตรูมา ตัวเมียจะวิ่งอยู่หลังตัวผู้ยืนจังก้าอยู่ข้างหน้า .. ลู เพื่อเป็นการปกป้องแม่ป่าตัวเมีย นี่คือตัวอย่างจากสัตว์ป่า แล้วในสังคมของมนุษย์ยุคนั้นก็จะเป็นสังคมการสู้รบ เพราะฉะนั้นผู้หญิงต้องพึ่งผู้ชาย ต้องการการคุ้มครองดูแล การเกิดเป็นเทวดาก็คงมีอุปาทานยึดมั่นมาจากมนุษย์ เทวดาผู้ชาย จึงมีสิทธิ์คุ้มครองนางฟ้าได้ ตำแหน่งที่ไปเกิดที่วิมานของเทวดานั้น จะบอกได้ว่านางฟ้า นั้นจะเป็นอะไรของเทวดาองค์นี้

ถ้าไปเกิดเป็นภรรยา เป็นบาทบริจาริกา จะไปเกิดอยู่ที่ปลายเตียง ปลายที่บรรทม สมมติว่าอาจารย์สนองท่านไปเกิดเป็นเทวดามีศักดิ์ใหญ่อยู่บนสวรรค์ แล้วบรรดาลูกศิษย์ท่านต้องการจะตามไป ถ้าตามไปเกิดตรงปลายเท้าที่บรรทมบ๊ีบ แสดงว่าต้องการไปเป็นบาทบริจาริกา คือเป็นภรรยา อาจารย์ก็จะได้อำนาจดูแลในทางที่ถูกต้องต่อไป (หัวเราะกันดัง)

ถ้าไปเกิด ตอนที่ท่านอาจารย์นั่งอยู่ มีนางฟ้ามาปรากฏที่ตักบ๊ีบ นี่แสดงว่าต้องการมาเป็นลูก ท่านอาจารย์ก็ต้องดูแลในฐานะเป็นลูก

อัญชลีพร : คือเป็นนางฟ้าในฐานะลูก

ดร.บรรจบ : ใช่ครับ เพราะฉะนั้น ตำแหน่งที่เกิดของเทวดาจะเป็นตัวบอกว่าไปทำหน้าที่อะไร

อัญชลีพร : แล้วอยู่กันอย่างนั้นตลอดไปหรือไม่มาเกิดเป็นคนบ้างหรือคะ บางคนบอกว่าเศรษฐกิจมียศบรรดาคักดีมากมาย หากคนมาเกิดเป็นลูกเป็นหลานยากเหลือเกิน

ดร.สนอง : ยากเพราะว่าคนที่จะทำทานจนกระทั่งถึงได้อานิสงส์ของทานมีน้อย โดยมากผู้หญิงจะได้เกิดเป็นลูกเป็นหลานพวกเศรษฐกิจ พวกผู้ชายมัวไปไหนไม่รู้ ไปดูในวัดสิ ผู้หญิงเยอะเลย ผู้ชายสงสัยอยู่ในวงเหล้า โอกาสสร้างทานจึงไม่เหมือนผู้หญิง

ดร.บรรจบ : อาจารย์ครับ .. ดูในห้องนี้ก็แล้วกัน (ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย)

อัญชลีพร : เทวดาไม่เบียดชีวิตบนสวรรค์ แล้วอยากมาเกิดเป็นมนุษย์ดีๆ บ้างหรือคะ

ดร.สนอง : บางองค์อยากเกิดเป็นมนุษย์เพื่อพัฒนาคุณธรรมก็มี

อัญชลีพร : ตามภาพเขาก็เป็นอย่างนั้นด้วย

ดร.สนอง : ก็เป็นอย่างนั้น แต่อายุของเทวดายืนยาวกว่าเรามาก ผมจะเล่าเรื่องมิติของกาลเวลา ที่รู้ได้ในขณะที่เรายังไม่ตาย ถ้าเราเข้าสมาธิลึกที่สุด ช่วงขณะจิตที่เรามีความรู้สึกว่าเรากำลังลงลิ้นขนาดนี้ ช่วงขณะจิตเดียว เวลาใน

มนุษย์มันห่างไปยาวนานเลย หรือแม่คนที่ตายแล้วพื้น
ถ้าเขาไปนรกมา เขาตายแค่ห้านาที ในนรกบางขุมนาน
ตั้งสองวัน มันต่างกันอย่างนี้

อัญชลีพร : เหมือนกับว่าถ้าไปเสพสุขก็สุขนาน ถ้าไปรับทุกข์ก็ทุกข์
นาน

ดร.สนอง : ด้วยเหตุนี้ ผมจะขอเล่าเรื่องจริงให้ฟังนะ หน้าบ้านผมที่
เชียงใหม่ เวลาผมขับรถขึ้นมา บนถนนจะมีศาลเจ้าที่
อันนี้มีสี่เสาถ้าศาลพระภูมิมีสี่เสาเดียว มีอยู่วันหนึ่ง พอ
ผมขับรถขึ้นมา แยกยืนอยู่ที่นั่นนะ แถบออก “นี่คุณ.. สร้าง
บ้านให้หน่อยสิบ้านพังแล้ว” ผมก็แปลกใจ อะไร พังมา
เป็นเดือน เพิ่งจะมาบอกผม ผมเลยมาถึงบางอ้อว่า มิติ
ของเราเดือนหนึ่ง ของเขาอาจแค่นี้ก็ยาวไหนไม่นาน
พอกลับมาถึงอ่าวบ้านพังไปแล้วมาบอกให้เราสร้าง ผมก็
ไปบอกชาวบ้าน เขาศรัทธาเจ้าที่ บอกให้ชาวบ้านไปสร้าง
บ้านให้ ให้ใส่บันไดไว้ด้วย ก็สร้างได้หลังเล็กๆ นี่แหละ

อัญชลีพร : ทำไมเขามาบอกอาจารย์

ดร.สนอง : ผมขับรถไปขณะนั้นพอจิตนิ่งปั๊บเขาก็มาบอก มันเร็ว
มากสัมผัสพวกนี้

ดร.บรรจบ : บางทีเขาอาจอยากบอกนานแล้ว แต่สภาพจิตของ
อาจารย์ยังไม่พร้อมก็เป็นได้

ดร.สนอง : เครื่องมือยังไม่เปิด มือถือยังไม่เปิด ต้องเข้าความถี่

คลื่นเดียวกันถึงจะสื่อกันได้ ผมว่าเป็นเรื่องแปลก

อัญชลีพร : สวรรค์นี้น่าอยู่นะคะ นรกละคะ ลำบากมากไหมคะ อาจารย์

ดร.สนอง : ไม่รู้นะ คนที่ไปนรกแล้วฟื้นมาแล้วให้ฟัง อยากจะขึ้นมาเร็วที่สุดเลย และขณะเดียวกันเมื่อกลับขึ้นมาแล้ว เปลี่ยนพฤติกรรมเป็นดีหมดเลย เพราะได้ไปเห็นของจริง

อัญชลีพร : ตอนนี้อยู่กันยังไม่ตาย แล้วจะเตรียมตัวอย่างไร

ดร.สนอง : ตายแล้วมาบอกด้วยนะ (หัวเราะ)

อัญชลีพร : เราจะเตรียมตัวอย่างไร ที่จะพบชีวิตหลังความตาย ที่เราเลือกได้ ออกแบบได้

ดร.สนอง : ผมเตรียมมาสามสิบปีแล้ว ออกจากวัดมาก็เปลี่ยนพฤติกรรม หน้ามือเป็นหลังมือ แต่ก่อนนี้ทั้งดีทั้งเลวทำหมด เพราะไม่เชื่อในผลของกรรม แต่ในที่สุดไปพิสูจน์มาแล้ว รับกรรมเสียสะบักสะบอม ในที่สุดจึงเปลี่ยนวิถีชีวิตมาเป็นดีหมด คือ ทำความดีตลอด

อัญชลีพร : อาจารย์บอกได้ไหมคะ ว่าที่ดีเราทำอะไรมา

ดร.สนอง : ทำสิ่งที่ไม่ดีสิ ที่ดีเราไม่ค่อยคำนึงถึงหรอก แต่การกระทำที่ไม่ดีทำให้เราเดือดร้อน ต้องรับผลทันทีด้วย เป็นความยากความลำบาก ความเดือดร้อน

อัญชลีพร : แสดงว่าบุญเก่าของอาจารย์ไม่เยอะสิ กรรมเก่าถึงตามมาทัน (คนหัวเราะ)

ดร.สนอง : คุณอัญชลีพร ถ้าคุณถูกลอตเตอรี่ เต็มเจ้าหนี้เยอะเลย
ผลจะตามมาเร็ว ถ้าคุณมีบุญ (เงิน) นะ

ดร.บรรจบ : ถือเป็นความโชคดีนะครับ คนที่ทำกรรมชั่วแล้วได้รับ
ผลกรรมเร็ว

ดร.สนอง : โชคดี เพราะจะได้ใช้หนี้ให้หมดไป

ดร.บรรจบ : เพราะเราจะได้เห็นผลกรรมที่เราทำมา เราจะได้ทำคุณ
ความดียิ่งขึ้นๆ เพราะคนที่ทำความชั่วแล้วเห็นผลชั่ว
พวกนี้ทำความชั่วยาวนาน และถ้าได้รับผลแล้วก็
ยาวนาน

อัญชลีพร : มีโบนัส

ดร.บรรจบ : ใช้ครับมีโบนัส เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอาจารย์สนอง ต้อง
ทำความดีมาเยอะ จึงได้รับผลกรรมเร็ว

ดร.สนอง : คืออย่างนี้ครับอาจารย์ ที่ผมต้องเปลี่ยนพฤติกรรม
ตอนที่ผมมาฝึกที่วัดมหาธาตุฯ พอผมจิตนิ่งถึงที่สุด
เข้าอัมปนาสมภาติ ภายใน ๙ วันนี้นะ พอฝึกมา ๙ วันนับ
จิตเข้าสมาธิลึกเลย ตอนนั้นไม่รู้เรื่อง หลังจากนั้นมัน
เกิดจิตนิ่งเป็นฌานอะไรต่างๆ พอเกิดฌานปั๊บ ออก
จากฌาน จิตไปเห็นภพภูมิ ที่ตัวเองเวียนตายเวียนเกิด
นับจากตัวนี้นะ ถอยไปอีกหนึ่งชาติ ถอยหลังนะ ถัดไป
ถัดไป สุดตาทิพย์ ยังมองไม่จบเลยครับภพชาติที่เกิดมา
แล้วที่ไกลๆ นะ เป็นเปรตก็มี ลงไปเกิดในนรกก็มี
เป็นเดรัจฉานก็เยอะ

อัญชลีพร : เห็นตัวเองชัดเลยหรือคะ

ดร.สนอง : เห็นตัวเองเลย แต่ภพชาติที่ใกล้ๆ มาเนี่ย เกิดดีตลอด เห็นอดีตที่ไม่ดีของตัวเองจึงต้องน้ำตาตกไป สงสารความโง่ของตัวเอง จึงเปลี่ยนพฤติกรรม เพราะไปเห็นผลงานที่เร็วของเรา

ดร.บรรจบ : พระพุทธเจ้าท่านพูดไว้ชัดเจน ในวิปัสสนาญาณ ภาพและการเวียนว่ายตายเกิดเป็นของน่ากลัว

ดร.สนอง : น่ากลัวครับ เห็นภพชาติที่ไม่ดีแล้วกลัวทุกคนล่ะครับ

อัญชลีพร : อาจารย์ไปบำเพ็ญเพียรอยู่นานไหม กว่าที่จะเห็น

ดร.สนอง : สามสิบวันเต็มๆ ที่วัดมหาธาตุฯ ทำพระจันทร์ กรุงเทพฯ นี้เอง

อัญชลีพร : ยังงี้ถือว่าเร็วมาก

ดร.สนอง : เร็วเพราะผมปฏิบัติเต็มที่ ในยี่สิบสี่ชั่วโมง ผมทำประมาณเกือบยี่สิบสี่ชั่วโมง นอนสี่ชั่วโมง แต่เดี๋ยวนี้ นอนน้อยกว่าสี่ชั่วโมง

ดร.บรรจบ : ที่ผมอยากพูดตอนนี้คือ ที่อาจารย์ได้เร็ว ถ้าเทียบกับอีกหลายคน อาจารย์ทำแค่สามสิบวัน แล้วได้ขนาดนี้ แสดงว่าของเก่าเยอะมากเลย

อัญชลีพร : บุญ

ดร.บรรจบ : ใช้ครับบุญ

ดร.สนอง : ถูกต้องครับ

ดร.บรรจบ : แล้วมาปฏิบัติแล้วได้ผลเร็ว แสดงว่า ของที่อาจารย์สั่งสม มันมามาก ซึ่งในบางครั้งอาจถูกอกุศลที่มีปิดบังไว้บ้าง แต่เมื่อในช่วงจังหวะหนึ่ง มาเจอกุศลกรรมส่งก็เข้าวัด ปฏิบัติเลย นี่คือลักษณะของการบรรลุธรรมในครั้ง พุทธกาล ซึ่งเราจะเห็นเป็นเรื่องซ้ำ อะไรกัน ... นั่งฟัง พระพุทธเจ้าเทศน์ แบบเดียว บรรลุแล้ว เราฟังกันมา เท่าไหร่แล้วในปัจจุบัน จนพระที่เทศน์มรณภาพไปไม่รู้ เท่าไหร่แล้ว ครูบาอาจารย์มรณภาพไปไม่รู้เท่าไหร่นัก เราก็ยังเหมือนเดิม และยังมีกิเลสเพิ่มขึ้นอีก ตัณหา มานะ เพิ่มขึ้นอีก เพิ่มตามสิ่งที่เราทำได้ (หัวเราะกัน)

ดร.บรรจบ : เมื่อก่อนนี้ ยังจนก็ขึ้นรถเมล์ได้ พอมีเงินหน่อยขึ้น รถเมล์ไม่ได้ต้องขึ้นรถแอร์ พอต่อมามีรถ ตอนแรกก็ นั่งรถญี่ปุ่นได้ มีเงินหน่อย ก็ต้องนั่งรถยุโรป มันเพิ่ม ขึ้นตามสิ่งที่เราทำได้ กิเลสขยายไปตามสิ่งที่เราทำได้

อัญชลีพร : คนเราไม่รู้จักพอนะคะ

ดร.บรรจบ : ไม่พอ .. เหมือนคุณอัญชลีพร ตอนแรกคุณอยู่คนเดียวก็ทุกข์น้อย ตอนนี่พอแต่งงานคุณก็ยึดมั่นกับเขา ใช้ไหม ถ้าคนๆ นี้เปลี่ยนแปลงไปคุณจะทำอย่างไร ต้อง ไปหาคุณระเบียบรัตน์ให้ช่วย ที่นี้พอมีลูก ทุกข์ขยายไป กิเลสขยายไปตามสิ่งที่เรามี พอต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็น คุณหญิงอัญชลีพรเข้ามา ไปกันใหญ่แล้ว ใครไม่เรียก

คุณหญิงก็ไม่พอใจ “ฉันเป็นคุณหญิงนะจ๊ะ”
เพราะฉะนั้น เรื่องที่อาจารย์สอนเล่า ไม่ใช่เรื่องที่จะมา
ฟังกันสนุก เราต้องมองย้อนมาดูตัวเองกันบ้าง

ดร.สอน : ขอล่าวนิดเดียว ว่าสิ่งที่ผมเล่าทั้งหมดเป็นความจริงนะ
แต่อย่าไปเชื่อ อย่าเชื่อ แต่ให้ไปพิสูจน์ด้วยตัวเอง เมื่อ
เข้าถึงเหตุผลได้แล้วจึงค่อยเชื่อ

อัญชลีพร : อาจารย์ออกจากวัดมาตั้ง ๓๐ ปีที่แล้วนี้ อาจารย์ทำ
แต่บุญ

ดร.สอน : ทุกขณะตื่นขึ้นมาเป็นกุศลตลอด เพราะกลัวของเก่า
ตามมาทัน นี่จะเล่าให้ฟัง ลูกน้องผมกินเหล้า เออร์รี่ไทร์
เกษียณอายุแล้ว อยู่บ้านไม่รู้จะทำอะไร เข้าดื่มเย็นดื่ม
ที่นี้ก่อนเข้าพรรษา ได้บอกภรรยาว่า พรรษานี้จะเลิก
ดื่มเหล้า ภรรยาบอกว่าเอาดี สุขภาพจะได้แข็งแรง ความ
ดีนี้เก็บสั่งสมในจิต พออีก ๕ วัน จะเข้าพรรษา แก
เลิกจริงๆ มีสัจจะ สองดีแล้วเก็บในจิต ปรากฏว่าวันรุ่ง
ขึ้นตื่นมา ตาค้าง เพราะทุกที่circulationของเลือดมัน
ถูกเลี้ยงด้วยแอลกอฮอล์ เอาเข้าโรงพยาบาลสวนดอก
สี่วันสี่คืน นอนไม่รู้เรื่องเลย หายใจแหม่วๆ ความดัน
ต่ำสุดๆ แต่รอด พอฟื้นขึ้นมา ก็มาเล่าให้ฟังเมื่อ ผมไป
เยี่ยมเขาที่บ้าน

อัญชลีพร : ยังไม่ตายหรือคะ

ดร.สนอง : ตายแล้วฟื้น ไปเจอยมบาลมาแล้ว ในช่วงที่นิ่งไป ไม่รับรู้อะไร สิวสันคืน ผมไปเยี่ยมที่บ้านตอนฟื้นแล้ว แกเปลี่ยนพฤติกรรมโดยไม่มีใครขอร้องเลย เลิกกินเหล้า นี่คือเรื่องจริง เดี่ยวนี้ยังมีชีวิตอยู่เลยครับ ในอบายภูมิ น่ากลัวมาก นี่แค่ขั้นต้น ยังไม่ถึงนรกนะ แค่นี้ก็จวน

อัญชลีพร : เอ๊ะ ดูให้คนอื่นได้ไหมคะ

ดร.สนอง : ผมนี่นะ ถึงแม้จะเป็นฆราวาส แต่ผมเชื่อพระพุทธเจ้า เรื่องเดรัจฉานวิชา ผมไม่ทำ เพราะผมนำตาตกด้วย เรื่องอย่างนี้มาเยอะ โลกียอภิัญญา

อัญชลีพร : บางคนคงเคยไปสำนักสงฆ์ สำนักชี สำนักเณรต่างๆ ที่บอกว่าดูให้ได้ แกกรรมได้ จริงเท็จแค่ไหนคะ

ดร.สนอง : ถ้าแกกรรมได้นะ พระพุทธเจ้าแกไปนานแล้ว ฤกษ์พระเวทที่ตราไว้ไม่รู้ที่ชาติ ขนาดพระมหาโมคคัลลานะ เก่งยังไงก็ตาย โดนหุบชะน่วมเลย เพราะในอดีตชาติไปหุบแม่ไว้ มันแกกรรมไม่ได้หรอกครับ ต้องใช้หนี้กรรมทุกราย

ดร.บรรจบ : กรรมที่ทำแล้วแกไม่ได้ แต่ที่แกได้คือ ไม่ทำกรรมเก่าที่ไม่ดีซ้ำ

อัญชลีพร : แต่ให้ทำกรรมใหม่หรือคะ

ดร.สนอง : ทำกรรมใหม่ที่ดีสิครับ

ดร.บรรจบ : คนไทยนี่พอพูดถึงกรรมนี้ จะตีความหมายไปในทางไม่ดี ความจริงกรรมเป็นค่ากลางๆ เป็นบุญก็ได้เป็นบาปก็ได้

กรรมดีก็เรียกบุญ กรรมชั่วเรียกบาป

อัญชลีพร : ห้ามทำกรรมชั่วซ้ำ แต่แก้กรรมไม่ได้ แต่อาจารย์มองให้คนอื่นเห็นใช่ไหมคะ

ดร.สนอง : เห็น .. แต่มันเป็นเรื่องของเขา เราไปก้าวกายเขาไม่ได้

อัญชลีพร : ถ้าไปก้าวกายถือว่าไปร่วมกรรมกับเขา

ดร.สนอง : เออ คุณอยากพิสูจน์ไหมว่า กฎแห่งกรรมมีจริง

อัญชลีพร : อยากทราบว่า มันถือเป็นกรรมได้อย่างไร

ดร.สนอง : กรรมคือการกระทำด้วยกาย วาจา และใจ ที่เรียกว่า กายกรรม วาจากรรม มโนกรรม แค่นี้ก็ไม่ได้ดีอย่างเดียว เป็นอกุศลนะ มันบันทึกไว้ในจิตแล้วนะ คิดสองทีเรื่องเดิม มันบันทึกเป็นสองแล้วนะ ถ้าคิดสักสิบทีก็ใหญ่ขึ้นแล้วนะ แค่ความคิดอย่างเดียวนี่คือกรรม

อัญชลีพร : แก้ไม่ได้

ดร.บรรจบ : แก้ไม่ได้ แต่เราสามารถห้ามกรรมที่ทำแล้วไม่ให้ให้ผลได้ คือยัดเวลาให้ผลช้าลงได้ สมมุติว่าคุณอัญชลีพร ตอนที่ยังไม่แต่งงาน เคยใช้ความสวยห้กอกผู้ชายมากมาย เมื่อเห็นผู้ชายร้องไห้ คุณรู้สึกดีใจมาก ตอนนั้นจิตบันทึกสิ่งไม่ดีไว้แล้ว แล้วถ้าต่อมาคุณก็ทำดีมาตลอด พอมาเกิดชาติใหม่ คุณอาจไปเจอใครอย่างนี้บ้าง จากเหตุที่เคยใช้ความสวย ทรมานเขา เพราะฉะนั้นก็รับประกันนะแต่ว่าในที่สุดความดีที่เราทำตอนที่เรานี้เราเลิกแล้ว

จะคุ้มครองเรา เพราะฉะนั้นการแสดงผลของกรรมชั่ว จะยี่ดให้ผลชั่วได้ แต่ว่าต้องทำกรรมดีมากๆ แต่ไม่หมดนะ トラบใดที่เราเวียนว่าย ตาย เกิดอยู่ ไม่มีทางรอดพ้น นอกจากเราจะได้เป็นพระอรหันต์ แต่ที่เป็นพระอรหันต์นั้น ถ้าเรายังมีขันธตัณหาอยู่ ก็ยังมีสิทธิ์ได้รับผลกรรม อย่างที่ท่านอาจารย์เล่าเรื่องพระมหาโมคคัลลานะ เป็นพระอรหันต์แต่ก็ยังถูกโจรตามมาทูป เพราะในชาติหนึ่งได้ทำร้ายบิดามารดาของตัวเองไว้ แต่ว่าเมื่อท่านนิพพานแล้วในชาตินั้น กรรมทุกอย่าง ที่ทำมาแล้วแต่ยังไม่ให้ผลก็ยกเลิกไป สาเหตุเพราะท่านไม่มีร่างกาย ไม่มีนามรูปที่จะรองรับผลกรรมอีกต่อไปแล้ว จบจริงๆ ถ้าไม่เกิดอีก พระพุทธเจ้ากล่าวไว้ว่า การเกิดเป็นทุกข์ ชาติปี ทุกขา ชราปี ทุกขัง เพราะฉะนั้น ถ้าเราอยากจะพ้นจริงๆ ต้องดับนามรูปนี้ให้ได้

ดร.สนอง : อาจารย์ครับมีผู้หญิงคนหนึ่งในครั้งนั้น แต่งงานตั้ง ๓ หน แต่ได้ขอทานเป็นสามียังปฏิเสธ ชื่ออะไรนะครับ

ดร.บรรจบ : นางอสิทาสี

ดร.สนอง : เอ้อ ชื่ออสิทาสี ไหนอาจารย์ลองเล่าซิครับ

ดร.บรรจบ : อยู่ในหนังสือภิกษุณีที่ผมเขียนและอยู่ในเถรีคาถา พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๖ ตอนท่านบวชเป็นภิกษุณีแล้ว ท่านมาเล่าให้เพื่อนภิกษุณีด้วยกันฟัง ว่าท่านแต่งงานมาสามครั้ง ชีวิตก็ไม่ประสบความสำเร็จ ท่านเกิดเป็น

ลูกสาวเศรษฐีที่สวยงามและรวยมาก วันหนึ่งลูกชายเศรษฐี
อีกตระกูลหนึ่งมาขอแต่งงานกัน อยู่ร่วมกันไม่กี่วัน ทั้ง
ที่ท่านปฏิบัติตัวดี สามีขอแยกทาง บอกว่าจะเอาทรัพย์สิน
สมบัติอะไรก็เอาไปเลย แต่ขออย่างเดียวอย่าได้อยู่ร่วม
กับอิสริยาเลย ท่านก็กลับบ้าน ต่อมาก็ลดระดับ
ไม่ต้องเอาหล่มมากแค่ธรรมดาดีพอ พอได้มาอีกแล้ว
อยู่กับคนที่สองไม่กี่วันผู้ชายขอแยกทางอีก คนที่สาม
เป็นขอทาน ท่านบอกว่าขอแต่งงานกับผู้ชายคนนี้ซึ่ง
เป็นขอทานได้ไหม พ่อบอกเอาสิลูก เพื่อชดเชยกับ
ความเจ็บปวดสองครั้งที่ผ่านมา ขอทานแต่งตัวมอมแมม
มีกระเบื้องเก่าๆ อันหนึ่ง เก็บทิ้งหมดเลย จับมาแต่งตัว
ใหม่ พออยู่กันสักพัก ขอทานถามว่า กระเบื้องของ
ข้าพเจ้าหายไปไหน เสื้อผ้าเก่าหายไปไหน ระหว่าง
กระเบื้องขอทาน กับเสื้อผ้าเก่าๆ เมื่อเทียบกับอิสริยา
ข้าพเจ้าของเลือกกระเบื้องขอทาน ในที่สุดก็ทิ้งอิสริยา
กลับไปขอทานอย่างเดิม

ท่านคิดว่า นี้อะไรกัน ทำไมชีวิตเราจึงเป็นอย่างนี้ แม้
แต่คนที่ต่ำที่สุดยังไม่ยอมรับเรา พอบวชแล้วท่าน
ปฏิบัติธรรมแล้ว จนกระทั่งวันหนึ่งท่านได้เห็น ว่าใน
ชาติหนึ่งมีครอบครัวหนึ่ง สามีภรรยาเขารักกันมาก ท่าน
เป็นคนกลางที่ไปแย่งผู้ชายคนนั้นมา โดยใส่ร้ายให้เขา
รังเกียจภรรยา ไปแย่งสามีเขามา ชาตินั้นก็มีความสุข
แต่บาปกรรมเยอะ ทำให้ท่านต้องมารับผลกรรม ก่อนที่

จะมารับผลกระทบนี้ต้องถูกทรมาน ตกนรกถูกทำร้าย
จิตใจไม่รู้ที่ชาติ จนกระทั่งชาติสุดท้าย มาเป็นลูกสาว
เศรษฐี คือกุศลเริ่มส่งแล้วแต่อกุศลกรรมซึ่งเป็นเศษ
วิบากตัวนี้ยังตามมา

อัญชลีพร : แล้วชีวิตที่ต้องเตรียมตัว จะอย่างไร

ดร.สนอง : ผมเตรียมตัวมา 30 ปีแล้ว คือเตรียมอย่างนี้ครับ

หนึ่ง .. ความชั่วทั้งหลาย ที่ไม่ดี ไม่เกิดประโยชน์แก่ชีวิต
เบียดเบียนตนและผู้อื่น ผมจะหยุด

สอง .. ขณะเดียวกันความชั่วที่มีอยู่แล้ว ฝังอยู่ในใจ
ผมจะทำให้มันหมดไป เช่นเราเคยกินยา พยายามหยุด
กินยา จนในที่สุดมันฝ่อไปเอง หรือเวลามันเกิดขึ้นมา
ให้เราหนึ่ง พิจารณาว่า ในที่สุดมันดับไปตามกฎไตรลักษณ์
นี่เป็นวิธีขจัดความชั่ว

สาม .. ความดีที่เราไม่เคยทำมาก่อน เราก็มา
ทำความดีนั้นให้เกิดมีขึ้น

สี่ .. ความดีที่มีฝังอยู่ในใจแล้ว เราก็รักษาไว้ให้คงอยู่

สามสิบปีผมทำแค่นี้ .. ง่ายๆ เลย

อัญชลีพร : แต่ทำยากมาก

ดร.สนอง : ใหม่ๆ ก็ยาก แต่ทำไปจนเป็นความเคยชิน มันก็เลยง่าย
เหมือนกินเหล้า เรากินไปตอนแรกใครว่ากินเหล้าแล้ว
ขาดสติ มันก็ขับรถได้ทุกที่ นี่ดีกว่าดี แต่จริงๆ ไม่ดี

ความดีก็เช่นกัน ใหม่ๆ ทำยาก แต่ถ้าเราทำไปบ่อยๆ
สะสมไปเรื่อยๆ มันง่ายแล้ว

อัญชลีพร : อาจารย์บรรจบแนะนำบังสิคะ

ดร.บรรจบ : การเตรียมตัวหลังความตาย ผมว่าสำคัญนะ ตอนที่
อาจารย์จันทร์ทิพย์โทรไปถามผมว่าจะพูดเรื่องอะไรดี
ผมถามว่าพูดกับใคร เรื่องตายแล้วเกิดนี่ พอทราบว่า
พูดกับอาจารย์สนอง ผมทราบว่าท่านอาจารย์สนองรู้ดี
ในทางปฏิบัติ ส่วนผมศึกษาทางทฤษฎีมา เอาเป็นว่าชื่อ
เรื่อง “ชีวิตหลังตาย ชีวิตใหม่ที่ต้องเตรียมตัว” เป็นการ
เตือนให้ทุกท่านรู้ว่า คนเราตายแล้วต้องเกิดอีก แล้ว
ชีวิตหลังตาย จะเรียกว่า โอบปาติกะ แปลว่า เป็นชีวิต
ใหม่ที่เกิดขึ้นหลังการตายอย่างรวดเร็ว ตายเดี๋ยวนี้ก็
เกิดเดี๋ยวนี้ทันที ไม่มีอะไรว่างกัน เราเกิดมาเป็นมนุษย์
ผ่านขั้นตอนเยอะ ต้องมีพ่อแม่ ต้องอยู่ในท้องแม่
ประมาณ ๑๐ เดือน ไม่ใช่เก้าเดือนอย่างที่หมอพูดนะ
ครับ พอครบ ๑๐ เดือนแล้ว ก็ผ่านการรับรู้ในท้องมา
เยอะ แม่จะทำอะไรสุขทุกข์อย่างไร ลูกในท้องก็รับรู้หมด
ตัวนี้ก็บันทึกเข้าไป บันทึกเข้าไป จนกระทั่งเราลืมของ
เก่าพอคลอดมาแล้ว ก็ต้องมาเลี้ยงดูอีกหลายปี กว่าที่จะ
เติบโตขึ้นมา โตก็ต้องเรียนกว่าจะเรียนจบแก่พอดี
เฮ้อ .. เตรียมตัวตายอีกแล้ว

แต่การตายหรือเกิดใหม่ ไปเป็นผีหรือเทวดานี้ ที่เรียก

ว่าโอปปาติกะ ไม่ผ่านชั้นตอนที่ต้องอยู่ในท้องแม่ มัน
ไปตรง พอตายจากตรงนี้ปั๊บ จะมีตัวตนใหม่ ขึ้นมา
ทันทีเลย ผมขออธิบายนิดหนึ่งนะ อาจารย์ท่านจะได้
เสริมในหลักวิชาตรงนี้ คืออย่างนี้ครับ คนเราตายแล้ว
เกิดใหม่ มันเหมือนการนอนหลับแล้วฝัน ในความฝัน
ของเรานี้จะมีตัวตนของเราอยู่ใช่ไหม เราจะเห็นตัวเอง
ในความฝัน พอเราจะตายปั๊บจะมีตัวตนของเราตรงนั้น
เหมือนเราฝัน ตัวนั้นคือตัวเราที่อยู่ในสภาพที่เป็นกาย
ทิพย์ และตัวตนตรงนั้นแหละคือสิ่งที่ถอดแบบไปจาก
ตัวนี้ ถ้าวางกายนี้ดับไปเมื่อไหร่ ตัวตนนั้นคือตัวตน
ใหม่ที่ตั้งอยู่จริงๆ ในชีวิตเราเนี่ย พอตัวนี้ดับปั๊บ ตัวนั้น
สมบูรณ์เป็นตัวเราเลย แล้วถ่ายทอดทุกอย่างไปจากเรา
ทั้งหมด จิต สติปัญญา วิญญาณ สัญญา อะไรต่างๆ ที่
เราเป็นอยู่ มันถ่ายทอดหมดเลยเหมือนกับคอมพิวเตอร์
ที่ถ่ายทอดข้อมูลไป แล้วตัวนั้นก็คือชีวิตใหม่ของเรา ก่อน
ตายนิสัยอย่างไรตัวนั้นจะเป็นตัวฝังรากลึกนิสัยของเราไป
จิตขณะตายนั้นจะเป็นตัวฝังรากลึกนี้เป็นพื้นฐานที่เรียกว่า
“จรีต” พอตายแล้วเกิดใหม่ปั๊บ เราอยู่ในสภาพกาย
ทิพย์หรือโอปปาติกะ เรายังคุ้นเคยกับร่างกายเก่านี้
หน้าตาอย่างนี้

ยกเว้นแต่ว่า คนป่วยซึ่งถ้าจิตเป็นกุศล ดับจิตแล้วร่างที่
เกิดใหม่เปลี่ยนได้ หายป่วยทันที แต่สภาพจิตต้องผ่องใส
จึงจะสร้างร่างกายใหม่ที่ดีได้ ฉะนั้น นี่เป็นชีวิตใหม่ที่

เราต้องเตรียมตัว ถ้าเราไม่เตรียมตัวไว้ เมื่อตายแล้ว
เกิดใหม่แล้วไม่ได้ดีไปกว่าเดิมจะเสียเวลามาก เมื่อ
กลับมาพบพุทธศาสนาแล้ว มาพบอาจารย์สนองแล้ว
เหมือนเดิม กลับหนักกว่าเก่าให้อีก สาเหตุเพราะเกิดมา
รวยเลยเมาหนักเข้าไปอีก อันนี้เสียเวลามาก ฉะนั้น
ต้องเตรียมตัว คือพัฒนาจิต สภาพจิตต้องพัฒนาขึ้น การ
ยึดมั่นถือมั่นต้องน้อยลง เพราะการยึดมั่นถือมั่นทำให้
เราทุกข์ สิ่งใดก็ตามที่ท่านรักมาก ถ้าสิ่งนั้นพรากไป ท่าน
จะทุกข์มาก วิธีเดียวที่จะป้องกันคือ ถ่ายถอนจิตใจจาก
ตรงนั้นออกมา แล้วมองเฉยๆ ไม่ต้องถึงขนาดสิ้นรัก
หรืออก เพียงแค่รักน้อยลง แล้วเราก็จะเห็นความจริง

ผมจะเล่าอีกนิทานหนึ่งว่า คนๆ หนึ่งเจ็บป่วยแสนสาหัส
ร่างกายแทบพิการ เป็นลูกเศรษฐีด้วยซ้ำไป แต่
เนื่องจากพ่อขี้เหนียวมาก พ่อไม่อยากจะลงทุนรักษาลูก
เพราะกลัวเสียสตางค์ เลยแอบไปพบหมอ ขอคำแนะนำ
พอมอบบอกตัวยา แกก็ไปตัดต้นไม้รากไม้มาต้มยาให้
ลูกกินเอง แกไม่ใช่หมอ แต่ทำหน้าที่เป็นหมอ
เพราะความขี้เหนียวไม่อยากจะเสียเงินค่าหมอ ในที่สุด
ลูกอาการหนัก ทรมานหนัก จนกระทั่งวันสุดท้าย
พระพุทธรูปเจ้าตรวจดูสัตว์โลก คนป่วยนี้ไปปรากฏในชาย
พระญาณโพธิ์ พระพุทธองค์จึงเสด็จมา พ่อเห็นรู้ว่าลูก
จะตาย ตอนแรกให้นอนอยู่ในห้องในสุดเลย เพราะ
กลัวคนอื่นจะมาเห็นว่าลูกป่วยแล้วไม่รักษา จึงซ่อนลูก

ไว้ข้างใน พอรู้ว่าลูกจะตายแน่ คิดว่าถ้าเก็บลูกไว้ข้างใน ถ้าคนมาเยี่ยมศพ ก็จะเห็นสมบัติเห็นความมั่งคั่งของตัวเอง จึงเอาลูกออกมาไว้ข้างนอก ให้มาตายที่เหลียงหน้าบ้าน ลูกก็มานอนหันหลังออก หันหน้าเข้าฝา พระพุทธเจ้าเสด็จมายืนที่หน้าบ้าน ส่งกระแสจิต เปล่งพระรัศมีไปกระทบที่ฝาเรือน แสงเข้าตา ก็ทำให้คนป่วยหันมาดูพระพุทธเจ้า พอเห็นพระพุทธเจ้า จิตผ่องใส เบิกบาน บอกพระพุทธเจ้าด้วยใจ ว่า “พระองค์มาซ้ำไปมาในตอนเช้าพระองค์มือไม่ยกไม่ไหวแล้ว ฉะนั้นจึงมีแต่ใจเท่านั้น ที่จะขอบูชาพระองค์” แล้วจิตใจก็ผ่องใส เบิกบาน แล้วพระพุทธเจ้าก็เสด็จกลับ

พอพระพุทธเจ้าเสด็จกลับไป เขาก็ตาย พอตายแล้วพ่อก็นำศพไปเผาในป่าช้า แล้วก็ทิ้งกระดูกไป ร้องไห้ไป “ลูกเอ๊ย... พ่อพยายามทำอย่างดีที่สุดแล้วลูก อุตส่าห์เป็นหมองเอง ก็ยังไม่รอด” เก็บกระดูกไปก็ร้องไห้ไป หันมาอีกทีมีคนมายืนอยู่ข้างๆ เป็นหนุ่มหล่อ ถ้ามเคราะห์ฐิว่าร้องไห้ทำไม พ่อบอกว่าคิดถึงลูกที่เพิ่งตาย ถ้าเขาฝันได้เข้าพ่อจะดีใจมากเด็กหนุ่มที่ยืนอยู่ก็ตอบว่า ท่านร้องไห้ที่จะเอาดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ มาทำล้อรถ ยิ่งง่ายกว่าที่จะร้องไห้ให้คนตายแล้วฟื้นขึ้นมา เศรษฐฐิถามว่าเธอพูดเพราะเหลือเกิน เธอเป็นใคร เด็กหนุ่มตอบว่า นี่เง้าพเจ้าคือคนที่ท่านเอามาเผาตัวเอง เป็นลูกของท่านเอง เศรษฐฐิว่า เป็นไปได้ไง ก่อนตายยังนอน

เป็นน่อยเปลี้ยเสียขาอยู่ ทำไมกลายเป็นคนหนุ่มรูปงาม
แข็งแรงได้ เป็นไปได้อย่างไร เด็กหนุ่มตอบว่า ที่เป็น
อย่างนี้ได้เพราะทำจิตให้เลื่อมใสในพระพุทธเจ้า เอ
พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง เมื่อจิตผ่องใส ร่างกายที่สร้างจาก
จิตที่ผ่องใสจึงเป็นร่างกายที่ดี เพราะฉะนั้น พ่อไปเฝ้า
พระพุทธเจ้าเสียเถิด ท่านอยู่ใกล้แค่นี้

กล่าวจบแล้ว เด็กหนุ่มก็ลากลับไปอยู่ในสวรรค์ชั้น
ดาวดึงส์ ถ้าถามว่าทำไมคนหนุ่มนี้ตายไปแล้วกลับมา
ร่างกายเปลี่ยนไป นั้นเหตุจากจิตผ่องใสประการหนึ่ง
อีกประการหนึ่งคือ ไปอยู่ในภูมิที่ทำให้ร่างกายเปลี่ยน
เป็นดีได้ คือสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ จะมีสิ่งแวดล้อมที่จะ
ทำให้ร่างกายผ่องใสสง่างาม แล้วกลับมาด้วยร่างกาย
นั้นเพื่อบอกพ่อให้รู้ว่า ร่างกายเขาเปลี่ยนไปเพราะจิตที่
ผ่องใส เพราะฉะนั้นเราต้องเตรียมตัว เราจะเอาไหม
ร่างกายนี้ ชาติที่อยู่มาถึงขนาดนี้ ร่างกายก็ใช้มาพอ
สมควรแล้ว ฉะนั้น ถ้าเรามองดูแล้ว อย่างเรานี้ น่าจะ
เหมือนนางงามจักรวาลนะ ยังมีสิทธิ์ได้อยู่ครับ แต่มี
ข้อแม้คือ ต้องทำจิตให้ผ่องใสแล้วสร้างบุญกุศลประกอบ
ไม่ใช่คิดอยากสวยเหมือนนางงามจักรวาล แต่คอย
อิฉาทูกว่าน ตื่นเข้ามาเห็นใครสวยกว่าก็อิฉา แต่การ
คิดอธิษฐานถึงชีวิตใหม่ จะเป็นการทำให้เราได้บำเพ็ญ
บารมี ถ้าในชาติปัจจุบัน เราเกิดมาจน โอกาสที่จะทำ
ทานอะไรไม่มีเลย นอกจากใช้ร่างกายเป็นทาน จะ

บริจาดทรัพย์ไม่ได้เลยมีแค่นี้ ซาติหน้า.. อธิษฐานขอ
เกิดเป็นลูกคนรวย ให้ทำบุญใส่บาตรและช่วยเหลือคน
ยากจนไว้ ถ้าได้เกิดเป็นลูกคนรวยจะบริจาดให้มาก
ทำบุญให้มาก

อัญชลีพร : ต้องอธิษฐานจิตด้วย

ดร.บรรจบ : ใช้ครับ ต้องอธิษฐาน ตั้งเป้าหมายไว้ แต่ถ้าบอกว่าเกิด
เป็นอะไรก็ได้ ขอให้หมดกิเลส นั่นอีกประเด็นหนึ่ง ต้อง
พวกที่สภาพจิตสูงแล้ว อะไรก็ได้ .. ขออย่างเดียว
ขอได้พบพระพุทธเจ้าและได้บรรลุธรรม แสดงว่าเขาได้
เห็นโทษเห็นภัยของการเวียนว่ายตายเกิด สังสม
วิปัสสนาญาณมาดีแล้ว ซาติหน้าไม่เอาแล้ว จะเกิดเป็น
อะไรก็ตาม ขออย่างเดียวให้หมดกิเลส

อัญชลีพร : อาจารย์คะ อธิษฐานที่ว่า คือกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ใช้
ไหมคะ

ดร.บรรจบ : ใช้ครับ เกิดเป็นมนุษย์

อัญชลีพร : แต่ว่า ถ้าไม่มีบุญก็ตกนรกก่อนอย่างที่ว่า

ดร.บรรจบ : มันไม่ตกถาวรหรอก เดียวก็เกิดเป็นมนุษย์ ฉะนั้นการ
เวียนว่ายตายเกิดจึงเรียกว่า สังสารวัฏ มันมีการวน
เวียนเกิดอยู่เรื่อยๆ

อัญชลีพร : ตายปุ๊บเกิดปั๊บ ต้องไปใช้กรรมก่อนสิคะ

ดร.บรรจบ : นั่นละคือการเกิดแล้ว ไม่ว่าจะเกิดบนสวรรค์ หรือเกิด

ในนรก เขาเรียกว่า โอปปาติกะ เกิดในภพต่างๆ แล้วจากนั้นก็กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก แล้วแต่ว่าคุณจะอยู่ในนรกนานเท่าไร ในสวรรค์นานเท่าไร แต่ในที่สุดคุณก็ต้องกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก เวียนตายเวียนเกิดไม่รู้จักจบสิ้น คนที่รู้จริงจึงสรุปว่าไม่น่าเบื่อชาติอดีตเคยยิ่งใหญ่มาก ชาตินี้เกิดเป็นคนต้อกต้อย น่าเบื่อ ที่ต้องเวียนว่ายตายเกิด ทำให้คิดหาทางออกจากสังสารวัฏ พระพุทธเจ้าท่านเห็นอย่างนี้ คิณที่ท่านจะบรรลु ท่านได้บรรลุบุพเพนิวาสานุสสติญาณ ที่อาจารย์สอนพูดถึงว่า ท่านไปปฏิบัติธรรมแล้วได้เห็นภพชาติอดีตอันยาวเหยียด นั่นละ พระพุทธเจ้าท่านได้เห็นอดีตชาติของท่าน เกิดมาหมดแล้วเป็นพระราชาก็เกิดมาแล้ว เกิดเป็นคนจนคนเข็ญใจ เกิดมาหมดแล้ว ท่านสรุปว่า น่าเบื่อ ไม่มีอะไรเที่ยงแท้ยั่งยืน นั่นคือบุพเพนิวาสานุสสติญาณ เป็น วิปัสสนาญาณ

ต่อมาเป็นจุตูปปาตญาณ ตาทิพย์รู้เห็นการเกิดการตายของสัตว์อื่น ท่านรู้เห็นหมดเลย นั่นกำลังเกิด นั่นกำลังตาย นั่นกำลังตกนรก ท่านเห็นหมดเลย แล้วท่านสรุปว่า ไม่ใช่เฉพาะเรานะ คนอื่นก็เป็นเหมือนเรา มีเกิดมีตายเหมือนกัน ในที่สุดพระองค์สรุปว่า สังสารวัฏหาความเที่ยงแท้ไม่มี ตรงนี้จึงเป็นปัจจัยนำไปสู่วิปัสสนาญาณ เริ่มจากสัมมสนญาณ มาจนเห็นความเกิดความดับ จนถึงสังขารูปেকชาญาณ จิตเบื่อหน่าย

ในสังขารในความปรุงแต่งทั้งปวง น้อมไปสู่โคตรภูมฺญาณ
เมื่อข้ามไปถึงมรรคญาณ บรรลุเป็นอัสวักขมฺญาณ

ดร.สนอง : ผมเสริมนิดเดียว ที่อาจารย์พูดว่าโอปปาติกะ คือผู้ตื่น
ทันที จริงๆ แล้วในแต่ละภพมีภพนรก เปรต อสุรกาย
ส่วนภพเดรัจฉานคุณมองเห็น มนุษย์มองเห็น เทวดา
นางฟ้า คุณมองไม่เห็น พรหมมองไม่เห็น พวกนี้เป็น
กายทิพย์ทั้งหมด ยกเว้นเดรัจฉานที่มองเห็นกับมนุษย์
การเกิดของโอปปาติกะ ไม่เหมือนการเกิดในท้องแม่
มันผุดทันทีทันใดเป็นรูปร่างสัตว์นรก รูปร่างเทวดา
รูปร่างพรหม ทันทีทันใด การเกิดอย่างนี้เรียกว่า
โอปปาติกะ จิตจะหลุดออกจากร่าง เมื่อถึงอายุขัยแล้ว
ถ้าร่างกายนี้ใช้ไม่ได้จิตจะหลุดออกไปแล้วไปหาที่อยู่ใหม่
แต่จริงเราไม่เคยตายเลย ถ้าเรายังไม่บรรลุอรหัตผลนะ
ยังเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ สุตตาทิพย์มองไม่จบ
ก็เพราะอย่างนี้แหละ ตัวแท้ๆ ของเราตอนเราฝึกแค่สมถะ
แล้วจิตเราหลุดออกไป เห็นว่านั่นคือตัวเรา ตัวนี้ไม่ใช่
ตัวนี้มาอาศัยมาใส่เสื้อนี้ พรุ้งนี้มีอีกชุดหนึ่งแล้ว เราก็
เลยรู้ต่อนั้น นั่นแค่สมถะ ยังไม่เกิดวิปัสสนาญาณ
หรือปัญญาเห็นแจ้ง เราคิดว่านั่นคือตัวเรา แต่ถ้าเมื่อใด
ตัวนั้นที่จะไปเวียนตายเวียนเกิดตามอำนาจของกรรมที่
จิตสั่งสมไว้ ถ้ากรรมไม่ดีสั่งสมจะลงไปเกิดภพภูมิที่ต่ำ
กรรมดีก็ขึ้นสูง แต่มันน่าเบื่อบ้างที่เราไปเห็นภพภูมิ
ของเรา จนเบื่อแล้ว ไม่อยากกลับไปสู่อายุเดิม

อัญชลีพร : ถ้านุญมากก็อธิษฐานว่า ไม่ขอมาเกิดเป็นคน

ดร.สนอง : อธิษฐานอย่างเดียวไม่สำเร็จหรอก ต้องสร้างเหตุให้ตรงด้วย คือต้องปฏิบัติสร้างเหตุตรงคือ ทำจิตของเราให้เป็นอิสระต่อสรรพสิ่ง ต่อโลกธรรม ต่อวัตถุ เราค่อยๆ อิสระ ต่อคำพูดของคน ต่อประกาศนียบัตร รับรองว่าเราเป็นโฆษกดีเด่น ให้เป็นอิสระจากพวกนี้

อัญชลีพร : ทำยากมากๆ

ดร.สนอง : ถ้าเรามีสติดีและมีปัญญาเห็นแจ้งแล้วก็จะฝึกได้ง่าย

อัญชลีพร : หลุดไปจากบุญและบาปเลย

ดร.สนอง : ไม่หลุดครับ ยังต้องใช้อยู่ ตราบใดก็ตามที่เรายังเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ เรายังมีวิชชา แต่ถ้าเราหลุดเป็นพระอรหันต์แล้วไม่กลับมา ไม่มีรูป ไม่มีนามนั่นแหละ เราจะหลุดเป็นอิสระร้อยเปอร์เซ็นต์

อัญชลีพร : ในห้องนี้มีใครไหมคะที่อยากเป็นอิสระไม่อยากเกิดแล้ว

ดร.สนอง : คำว่าเบื่อมันมีสองเบื่อนะ เบื่อๆ อยากๆ นี่มีเยอะ แต่ที่เบืออย่างผมนี่นะ เพราะมันเห็นสังขารธรรม จะเอาอะไรมาล่อ ไม่เอาอะไรทั้งสิ้น แม้กระทั่งยกยอสรรเสริญ รถยนต์ร้อยคันมาให้ก็ไม่เอา เพราะมันเห็นทุกข์เห็นโทษ

ดร.บรรจบ : เพราะเห็นว่าถึงอย่างไรก็ต้องพลัดพราก

อัญชลีพร : คำถามที่ถามเข้ามาหลายๆ จากที่ดิฉันอยู่ตรงนี้ วิเคราะห์ผู้ฟังนะคะ มีหลายระดับนะคะ บางท่านก็เห็นธรรม

มาเยอะ บางท่านกำลังก้าวเข้ามา เราต้องมีกุศโลบายที่จะแจกประเด็นธรรมให้ทั่วถึงทุกท่าน พอสรุปกันได้ก็คือ ต้องทำความดี

ดร.สนอง : คือถ้าอยากกลับมาเกิดเป็นคน ต้องรักษาศีลไว้ให้ดี ตอนเรามาเกิดนี่ศีลนำมาเกิดเด่นเลย ถ้าว่าตอนนี้ท่านมีศีลครบไหมในใจ ถ้าไม่ครบจะต้องไปเกิดใหม่จะต่ำกว่ามนุษย์ เมื่อไปเกิดใหม่หรือถ้าอยากเกิดเป็นเทวดา ต้องให้ท่านรักษาศีลไว้ เป็นประจำ เดียวก็ได้เป็นเทวดา ชั้นใดชั้นหนึ่ง หรืออยากเกิดเป็นพรหมต้องเข้าฌานให้ได้ ตายในฌานก็ไปเกิดเป็นพรหม อยากเกิดเป็นสัตว์นรก ให้สังขมากรรมโหดไว้เยอะๆ เดียวก็เป็นสัตว์นรก หรือเรียนสูงๆ ให้หลงเยอะๆ เดียวก็เป็นเดรัจฉาน (หัวเราะ) นี่สร้างเหตุตัวนี้ เห็นชัดหมดเลย

ดร.บรรจบ : อย่างว่าตัวเองด้วยนะ (หัวเราะ)

ดร.สนอง : อ้าว เรารู้ทัน เรารู้ทัน ไม่หลงเข้ารกเข้าพง

ดร.บรรจบ : ที่อาจารย์พูด คือ เราจะเป็นอย่างไรอยู่ที่จิต เราพัฒนาจิตไปทางนั้น

ดร.สนอง : ถูกต้องครับ ต้องสั่งสม พัฒนาจิตไปทางนั้น

อัญชลีพร : การมาฟังธรรมนี้ได้บุญใหม่คะ

ดร.บรรจบ : ฟังแล้วจิตเป็นกุศลใหม่ ถ้าฟังแล้วจิตเบิกบานเกิดปีติ โสมนัส ก็ได้บุญ แต่ถ้าฟังไปนึกไป พิจารณาไม่รู้เรื่อง

สองคนนี้ก็พูดไม่รู้เรื่อง ทำไม ไม่ให้เราพูดเองอย่างนี้
ไม่ได้บุญ

อัญชลีพร : มีคนถามมาว่า ลูกกับสามีไม่ยอมให้มานี้บาปไหม
(คนหัวเราะ)

ดร.บรรจบ : ลูกกับสามีไม่ยอมไม่เต็มใจให้มาฟังธรรม ต้องถามว่า
เพราะอะไร ต้องคำนึงเหมือนกันว่าอยู่ในช่วงที่เขา
ต้องการเราหรือเปล่า หรือว่าพอเรามาแล้ว เราทำอะไร
ให้เขาเดือดร้อนหรือเปล่า อย่าคิดว่าถ้าเขาขัดขวางคือ
เป็นมารอย่างเดียว บางคนจะไปวัด พอสามีขัดขวางก็
มาร .. มาร (หัวเราะ) สามีก็เลยเล่นงานเสียงอมพระราม
เราต้องหาทางสร้างปัญญาให้เขา พูดให้เขาเข้าใจ และ
ต้องทำให้เขามั่นใจในตัวเราด้วย เพราะคนที่ทางบ้านไม่
เต็มใจให้มา เพราะบางคนมาแล้ว เมาบุญ มีอะไรจน
มาบริจาควัดหมด อย่างนี้ต้องเห็นใจเขานะ เพราะเขาก็
เป็นคนหามา ต้องอาศัยปัจจัยเพื่อเป็นอยู่ เราต้องปรับ
ระดับให้พอดี ดั่งนั้นอย่าไปว่าเขาเลยว่าเป็นมาร เป็น
บาปอะไร ทำความเข้าใจกันเสีย เอาปัญญาที่เราได้นี้
ไปคุยกับเขา บอกเขาให้เขาเข้าใจ เปลี่ยนมารให้เป็น
เทพแบบเราเสีย พูดให้ดี ไม่ใช่ไปถึงบ้าน ทำปิ้ง วัณนี้
เราเป็นเทพ

อัญชลีพร : มีคำถามอีกว่าทำไมผีสาวจึงเรียกแท็กซี่ไปวัดเสมียนนารี
ทำไมไม่ไปที่อื่น

ดร.สนอง : จริงๆ แล้ว ความชำนาญของสัญญาที่ฝังอยู่ในจิต คุณสังเกตเห็นคุณชอบรับประทานอาหารอะไร คุณก็จะไปรับประทานอย่างนั้นบ่อยๆ สิ่งที่ชำนาญในจิต มันถูกจริตกับจิต มันก็ต้องไปที่นั่นเสมอๆ

ดร.บรรจบ : ข้อมูลที่ทราบคือ ผู้หญิงสองคนนั่งมอเตอร์ไซด์มาตายที่ทางรถไฟ รถไฟทับตายสองคนนี้อาจมาเป็นสาวบริการหรือนักท่องเที่ยวที่แถวๆ ถนนรัชดาฯ แก่ถึงมาเที่ยวถูก นั่นคือแกไปเกิดแล้ว แต่สภาพจิตขณะที่ตายนั้น ตายอย่างไรไม่ได้เตรียมตัว จิตยังไม่รู้ตัว หวังใย ไม่รู้ว่าตัวเองตายแล้วจริงๆ นะ บางคนไม่รู้ว่าตัวเองตาย ยืนมองเห็นศพเอ๊ะ ทำไมตัวเรามี ๒ ตัว ตัวนั้นทำไมนอน ตัวนี้ทำไมเดินได้ เมื่อมาเห็นศพตัวเองตั้งอยู่ คนมาเคารพศพจึงเข้าใจเองว่า อ้อ นี่เราตายแล้วหรือ ก็จะเสียใจมาก

อัญชลีพร : มีอีกคำถามหนึ่งค่ะ เกิดมาครอบครัวเดียวกัน ต้องทำกรรมอะไรเหมือนกันไหม

ดร.สนอง : คืออย่างนี้ครับ เหมือนเราจะซื้ออะไรเข้าบ้าน ต้องถูกสเปคกับเรา เช่นเดียวกัน ลูกที่จะมาเกิดก็ต้องเข้าสเปคแม่ ถึงจะมาเกิดได้ แม่คนนี้เป็นศัตรูคู่อาฆาต จะแก้แค้นอย่างไร เอ้าเกิดเป็นลูกเลย หรือเขาไปขอลูกเทวดามาเกิด เขาขอไว้แล้ว ก็มาเกิดกับเขา มันต้องเข้าสเปคอย่างนี้ ด้วยเหตุนี้คนโบราณเขาจึงบอกว่า เวลามีท้องมีไส้ให้ทำบุญตักบาตร รักษาใจไว้ให้ดี เพื่อเอาลูกเทวดา

มาเกิด แต่ถ้าไปอิจฉามารศรี หรือไปโกรธไปอะไร
เดี๋ยวลูกตรััจฉาน ลูกเปรต มันมาเกิดจะยุ่งยาก

อัญชลีพร : ทำบุญแทนแม่ ได้ไหมคะ

ดร.สนอง : ได้ ทำแทนได้ แต่ต้องบอกให้แม่รับรู้และอนุโมทนา

ดร.บรรจบ : ให้แม่รับทราบ ทำจิตให้เบิกบาน

ดร.สนอง : เช่นเดียวกัน ถ้าเราเข้าใจ ง่ายนิดเดียว ขับรถไปเห็นเขา
กำลังใส่บาตร... สาธุ เราเห็นดีด้วย อนุโมทนา เราได้
บุญแล้วครับ

ดร.บรรจบ : บางคนหาकिनทางนี้นะครับ ไม่เคยบริจาค คอยแต่
อนุโมทนาบุญอย่างเดียว (หัวเราะกัน)

ดร.สนอง : อานิสงส์มันต่างกัน สมมติ เราเห็นเขาใส่บาตร .. สาธุ
เราไม่เคยใส่เลย ได้อานิสงส์ตรงนี้ครับ เวลาจัดฟังธรรม
พวกนี้มาได้อาหารโดยไม่ต้องออกเงินซื้อ นี่แหละครับ

อัญชลีพร : จิตเราเมื่อดับแล้วจะปฏิสนธิทันที แล้วทำไมจึงมีอาทิ
สมานกาย มาเผ่ากายของตนอีก

ดร.สนอง : จิตหลง นี้กว่าตัวเองยังไม่ตาย นี้กว่าเป็นร่างของเราที่
ยังเป็นมนุษย์ ทั้งที่จริงไม่ใช่ นั่นเป็นความหลงของจิตที่
ไม่รู้จริง

อัญชลีพร : คนตายแล้วไปเกิดใหม่ เราทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้เขา
ถึงไหมคะ

ดร.สนอง : จะถึงก็ได้ ไม่ถึงก็ได้ ถ้าตายแล้วไปลงนรก ไปรับอกุศล
วิบากในนรก จนไม่มีเวลาจะมารับส่วนบุญกุศล
อย่างนี้ก็ไม่ได้รับ ไม่มีโอกาส

อัญชลีพร : ไม่ว่าง

ดร.สนอง : ไม่ต้องดูอะไร เวลาคุณทำงานมากๆ จะกินข้าวกลางวัน
ยังไม่มีเวลากิน แบบเดียวกัน หรืออีกกรณี ถ้าเราอุทิศ
ไปแล้วเขาไม่รับรู้ หรือลืมนำไปไม่ถึง เขาก็ไม่มาอนุโมทนา
เขาก็ไม่ได้รับ ถ้าจะได้รับ หนึ่งต้องมีผู้ส่ง สองมีสื่อไป
และสามเขาจะต้องมารอรับ

อัญชลีพร : สื่อคืออะไร

ดร.สนอง : ถ้าเราจะเตรียมข้าวใส่บาตร แต่ไม่มีข้าว พระได้รับไหม
นั่นละสื่อ

อัญชลีพร : คือวัตถุ

ดร.สนอง : ไม่ใช่วัตถุ คือบุญ

ดร.บรรจบ : เป็นกระแสจิตด้วย

ดร.สนอง : ใช่เป็นกระแสของจิตด้วย

อัญชลีพร : เห็นเขาบอกว่าต้องกรวดน้ำด้วย

ดร.สนอง : กรวดหรือไม่กรวดไม่จำเป็นหรอก แต่ในครั้งพุทธกาล
ก็กรวดน้ำนะ พระเจ้าพิมพิสารหลังทักษิณาทน คือ
กรวดน้ำ

ดร.บรรจบ : กรวดน้ำมีสองกรวด กรวดน้ำกับกรวดแห้ง ภาพที่เราเห็นมักเป็นภาพของการกรวดน้ำแต่ความจริงไม่ต้องก็ได้ ให้นึกถึงคนที่เราจะอุทิศส่วนกุศล แล้วบอกว่าขอให้ได้รับนะ ถ้ากระแสจิตนี้แรงไปเปิดใจเขาได้ เขาก็ได้รับ แต่ถ้ายังไม่เปิดใจเขาไม่ได้ กระแสไม่แรงพอ เขาก็ไม่ได้รับ ถ้าไปอยู่ในเทวดาชั้นสูงก็ไม่ได้รับ เพราะไกลเกินไปและท่านก็มีทุกอย่างสมบูรณ์พร้อมไปเป็นเดรัจฉานไม่ได้รับไปเป็นสัตว์นรก ก็ไม่มีเวลามารับ ส่วนที่ได้รับคือ เปรตที่คอยเร่ร่อนรอส่วนบุญ

ดร.สนอง : คือเปรตที่ใกล้จะเกิดในภพภูมิใหม่ (ปรทัตตูปชีวีเปรต)

อัญชลีพร : ถ้ายังไม่ได้ตายจากกัน เป็นมนุษย์ด้วยกัน แต่เป็นคู่แค้นคู่อาฆาต จะแผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศลให้เขาจะได้รับหรือไม่

ดร.สนอง : คู่แค้นคู่อาฆาตนี้ ถ้าเขาอนุโมทนา เขาก็ได้รับ ส่งถึงแต่ถ้าเขาไม่ยอมรับก็ไม่ได้รับ

ดร.บรรจบ : แผ่เมตตาที่ระวังนะ ถ้ากระแสจิตเราไม่แรงพอ คนๆ หนึ่งกำลังเกลียดเรา เราแผ่เมตตาไป ถ้าเขาได้รับ บางทีมันเกลียดเพิ่มอีกนะ

ดร.สนอง : อ้าว มันเป็นสะพานกลับมาไง

ดร.บรรจบ : ใช่ครับ มันเกลียดเพิ่ม เพราะพลังจิตเราไม่แรงพอ ต้องอดทนนะแผ่ไปเรื่อยๆ ผมเคยประสบกับตัวเอง

ดร.สนอง : เราต้องเล่นไม่เลิก ในที่สุดเขาเลิกเอง

อัญชลีพร : เล่นคือเล่นในทางที่ดี

ดร.सनอง : เล่นในทางที่ดี แม่บุญคุณุศลให้ไปเรื่อยๆ เขาจะจงเแวง
อย่างไร เราย่าไปจงเแวงเขา ให้ไปเรื่อยๆ เพิ่มทีละนิด
ทีละนิด พอมันใหญ่ขึ้นมันก็ให้ผล คุณอยากพิสูจน์ใหม่
เรื่องบุญเห็นได้ชัดเลย สมมติเป็นหนี้อยู่พันบาท มีคน
มายืมคุณไป แล้วคุณโทรศัพท์ไปบอกเขา ว่าหนี้พัน
บาทฉันยกให้เธอแล้วนะ เขาก็ดีใจ เขาได้บุญใหม่ ได้ครับ
ถ้าคุณยกให้เขาก็ได้ทันที นี่สิ่งง่ายๆ

อัญชลีพร : เขาได้บุญหรือเราได้บุญ

ดร.सनอง : เขาได้สิ ก็คุณไม่ทวงเขานะ

อัญชลีพร : เราให้ แทนที่เราจะได้

ดร.सनอง : เราก็ได้ด้วยนะ เราก็กสบายใจ ไม่หงุดหงิดกับการทวงหนี้

อัญชลีพร : คงจะได้คำตอบกันแล้วนะคะ คงจะได้เตรียมตัวสำหรับ
ชีวิตใหม่ที่ท่านออกแบบได้ อยากให้ชีวิตใหม่หลังความ
ตายของท่านไปเกิดเป็นอะไร ไปเป็นนางฟ้า เทวดา หรือ
ลงนรก อาจารย์มีให้เลือกหลายแบบ

ดร.सनอง : มันก็อยู่ที่เหตุที่เราทำปัจจุบันนี้เอง

อัญชลีพร : หรือว่าจะเกิดเป็นมนุษย์ จะเกิดในรูปไหน เกิดชาตินี้
อาจจะมือไม้หน้าตาไม่สวยสดงดงามแต่ถ้าอยากเป็น
อะไรสวยขนาดไหนออกแบบได้

ดร.सनอง : ใช่ครับ มโน มยา ทุกอย่างสำเร็จด้วยใจ ออกแบบได้

หมดทุกอย่าง เช่น อยากสวยต้องมีศีล

อัญชลีพร : เลือกได้ถ้าอยากเกิด

ดร.สนอง : เลือกได้ครับ เราจะเกิดเป็นอะไรเลือกได้ จะเป็นพระพุทธรูปก็เลือกได้ แต่ต้องไม่จำกัดเวลา ฎีกใหม่ครับอาจารย์ (หัวเราะ)

ดร.บรรจบ : ครับ ที่บอกว่าคนเราเลือกเกิดไม่ได้ เราพูดผิด ทุกวันนี้ที่เราเป็นเช่นนี้ เพราะเราเลือกเกิดของเรา เพราะเราทำกรรม เป็นความตั้งใจจริง เมื่อเป็นเช่นนี้ เพราะเหตุมาอย่างนี้ ของผมนะ ชาติหน้าผมขอผิวขาวกว่านี้ (คนหัวเราะ)

อัญชลีพร : ขอบพระคุณมากค่ะ

เสียงปรบมือดังยาว

รายนามผู้ร่วมสมทบพิมพ์หนังสือ
ไว้ถวิลหลังความตาย

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
1	รศ.วีระศักดิ์ : คุณนิภาพร ไกรวิเชียร	15,000
2	รศ.ธีระยุทธ-คุณสุภาพ สุวรรณประทีป	15,000
3	คุณชัยสิทธิ์- คุณธนวรรณ เอกสิทธิพงษ์	12,300
4	คุณพ่อวัชรระ-คุณแม่ทองสุก โลทาร์ักษ์พงศ์ คุณสมจิตร ครอบมงคลกุล	10,000
5	คุณราตรี-คุณสุจินต์-คุณสุวีร์-คุณธारा ดีแท้	10,000
6	คุณวิชา	9,000
7	ทจก.เซ็นทรัลออฟฟิศอควิปเมนท์ โดยคุณธวัชชัย-คุณวรรณ วัฒนาธิบัติ	6,800
8	คุณชาญชัย ทรระฆมนตร์	5,000
9	คุณเจนจิรา ปราศราศี	5,000
10	กลุ่มพนักงานบริษัทแปซิฟิก ซิตีคลับ	4,840
11	ร้านเพนนีเฮ้าส์	4,800
12	พศ.นวลเพ็ญ ยศพล	4,500
13	ชมรม NS รวมใจสมานธิ	4,010
14	คุณอุดม อุดมปัญญาวิทย์	4,000
15	คุณศุภสิริ อริยวุฒยากรและครอบครัว	3,000

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
16	คุณปรีชา นีรพัฒน์	3,000
17	คุณทัศนีย์ เจียมรัตนศิลป์ และครอบครัว	3,000
18	คุณแม่รัตนา อังคะนาวันและบุตรหลาน	3,000
19	คุณลัดดา อร่ามวานิชย์	2,630
20	คุณเนลา ภูศรี	2,350
21	ทพ.สมชาย-คุณศรีวรรณ เกลียวศิริกุล	2,000
22	คุณสุนทรี จตุรพล	2,000
23	คุณทศพล จิ่งทิวสุตร	2,000
24	คุณกิตติพงษ์ ปิ่นคง	2,000
25	คุณสุนทร ลิมป์ศิริพันธ์	2,000
26	คุณชอ-คุณอารีย์ มงคลสวัสดิ์	2,000
27	คุณธิดา จิตาพันธ์	1,700
28	คุณวาสน์ ชัยตระกูลพิบูลย์	1,500
29	คุณปรีเปรม มหากนก	1,500
30	คุณสมพงา อุดมสินกุล	1,500
31	คุณสอน อินทะสิน	1,500
32	คุณวรรณิ์ จิรปิติ	1,500
33	คุณศตฉัน วิสัยจร	1,450
34	คุณอำภา พัฒนยินดี	1,350

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
35	คุณสมศักดิ์ ชันติกุล	1,200
36	คุณณาศศิษฐ์ วิทยาวัฒนรัตน์	1,200
37	อาจารย์สวัสดิ์ สุเดา	1,200
38	คุณเตี๋ย แซ่ตั้ง, คุณซุนเป็ง แซ่ไชว, คุณพิสิฐ-คุณทักษิณย์ เกลียวศิริกุล	1,100
39	คุณสุพัตรา เมธาสุขุมชัย	1,000
40	คุณชนันยา ปรีชาชัยสุรัตน์	1,000
41	คุณกุลลาภ พลันรัฐการ	1,000
42	คุณนามพร เชื่อมชิต	1,000
43	พ.ท.หญิงชฎา พันธุ์เจริญ	1,000
44	คุณน้ำทิพย์ โพธิ์สัตย์	1,000
45	คุณแก้วจินดา ทองแก้ว	1,000
46	พ.ต.อ.โกศล นินบตี	1,000
47	คุณวรรณ ปรีเปรมและครอบครัว	1,000
48	คุณอุดมพร หล่อกิตติยะกุล	1,000
49	คุณวลุณี โพธิ์รังสิยากร	1,000
50	คุณมาลัยวรรณ สุพินิจ	1,000
51	คุณยงยุทธ สืบไทยพาณิชย์	1,000
52	คุณเสริมศักดิ์-คุณพรณี จันทร์สม	1,000

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
53	คุณนพวรรณ ศรีชมภู	1,000
54	พ.ต.อ.บุญเสริม-คุณยุพดี ศรีชมภู	1,000
55	คุณภัทนียา บุญชี	1,000
56	คุณสกล เอี่ยมสินทรัพย์ คุณนันทพร สมเจตน์และลูก ๆ	1,000
57	คุณเอกชัย นลละ	750
58	คุณพินัย แสงอรุณ	700
59	คุณประพีร์ ผลอนันต์	700
60	พระมานพ พลวฑูโฒ	600
61	คุณเชียงเฮง แซ่ลิ้ม คุณเอี่ยมละออ ไหม่เจริญกุลและ คุณอื้อท้อ แซ่ฉั่วและครอบครัว	600
62	คุณลำเจิง บัวผุด	500
63	คุณรักใจ พนาอภิชน	500
64	คุณสุวรรณี ทองเย็น	500
65	คุณวิภาภรณ์ จารุพานิชย์กุล	500
66	คุณจินทนา ภัยสุญสิน และครอบครัว	500
67	คุณกัญจวรรณ จิระวิวิธพร	500
68	คุณวรชาติ อุซุโพนบูลย์วงศ์	500

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
69	คุณวิภา อุตมโชติ	500
70	คุณจารุวรรณ คุ่มครอง	500
71	อาจารย์ภคมน สุรดิฐนันท์และครอบครัว	500
72	คุณจันทจุฑา - คุณจารุกิติ์ - คุณจิตสุภา มงคลชัยอรัญญะ	500
73	คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร	500
74	คุณศศิชา กรัปปนานนท์	500
75	คุณธนุ สุวรรณิน	500
76	คุณสินารัตน์ ชวนชม	500
77	คุณชาลินี นภมิตรเลิศ	500
78	คุณกรรณิการ์ นัยสวัสดิ์	400
79	คุณสุภัทรา สวนคล้าย	400
80	คุณธำรง ธรรมเกษม	375
81	คุณเมย์ เตชะวัฒนวรรณ	300
82	ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	300
83	คุณน้ำค้าง จินดา	300
84	คุณจุไรรัตน์ มนต์เสีวงศ์	300
85	คุณอัจฉรา จตุรพิทพร	300
86	คุณจิตติมา ศรีแจ่ม	300

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
87	คุณนิยม ปรีดี	300
88	คุณวิไล หลักคำ	300
89	คุณจิรวัฒน์-คุณฉัตรรัตน์ ลีวประเสริฐ	200
90	คุณวราภรณ์ เอื้ออาทร	200
91	คุณขวัญฤทัย รัตนวานิชกุล	200
92	คุณธรากร เจยเสนานนท์	200
93	คุณสุนันทา จิตติการโกศล	100
94	คุณพูนลาภ ประจัญบาน	100
95	คุณวรลดา ผดุงวัฒโนโรจน์ และครอบครัว	100
96	คุณวรรณเพ็ญ ลามสุภฤทธิ และครอบครัว	100
97	คุณสมสมร ตัตติศิริวิทย์	100
98	คุณเปรมชัย นวาระสุจิตร	100
99	คุณเกื้อกุล กุหล่ำ	100
100	คุณวาสนา แปลกมาก	100
101	คุณวิภาพรรณ สุคนธ์สุวรรณค์	100
102	คุณวรรณฤดี นวาระสุจิตร	50
103	คุณขจรเกียรติ หล่อกิตติยะกุล	50
รวม		190,655